

ULLDECONA

Revista Mensual d'Informació Local

Desembre 1984 4ª Època Número 15

II JORNADES DE TEATRE D'AFECCIONATS

«Amb el suport de l'Ajuntament d'Ulldecona»

PAU, PER A TOTS

AJUNTAMENT

ULLDECONA

Muebles ARNAU

Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75
ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTES

Carrer del Calvari, 48
Teléfono 72 02 52
ULLDECONA

LABORATORIO FOTOGRAFICO

Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7

ULLDECONA

DISTRIBUCIO. VENTA E INTALACIO DE
TUBERIES P.V.C. - FRISOS
PAVIMENTS P.V.C. - MAT. CONSTRUCCIO
I SANEJAMENTS

«Agasa - Balagué»

Aportament d'aigües per a usos industrials
i agrícoles

Carrer del Mar, 15 - Telefon 72 02 16 - ULLDECONA

Funeraria ULLDECONA

Servicios fúnebres a particulares y Compañías
Traslados Nacionales y Extranjeros

Domicilio: C/. Sant Lluç, 16

AVISOS: Dª Teresa Roca Balasch
Pietat, 32

Edita: Ajuntament d'Ulldecona
D.L.: T. 162 - 1980

REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:
Carrer Major, 49
Ulldecona (Montsià)

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Antich Balada (Director)
Felipe Delgado Zubiri (Confecció)
Josep Lluís Millan Masdeu
Agustí Labernia Fabregat
Àngel Millan Sans
Francesc Monserrat
Vicent Roig
Joan Vidal Marín
Manolita Nadal Carceller
Mercè Itarte
Dolors Sanjuan Auba
Juan Martínez Delgado
Juan Manuel Muñoz
Xavier Gauxachs
José Mª Pasalamar Abella
Rosa Mª Poy Roda

COL.LABOREN:

Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària
Orfeó Ulldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Agrupació Sardanista
Associació Pares Col.legi B.U.P.
Associació Pares Col.legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat "Verge del Loreto"
Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Futbol Ulldecona
Moto-Club Ulldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista
Club Billar Ulldecona

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

Tallers: Impremta J. Dasso
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

EDITORIAL

Les II Jornades de Teatre d'Afeccionats han servit per consolidar definitivament a la nostra Vila aquesta bona iniciativa del **Centre Cultural**, amb l'ajut de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament i la promesa (per ara) dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat.

"Teatre" i Ulldecona continuen units. Els més de 3.000 assistents a les representacions ho confirmen plenament.

I acabades les Jornades, ja es preparen les **Festes de Nadal** amb un variat Programa d'activitats: musicals, teatrals, infantils, etc. Quedeu tots invitats.

A la Directora de les Escoles Públiques d'Ulldecona, **Mª Cinta Caballer**, li va estar concedida i lliurada la Medalla d' "Alfonso X El Sabio", atenent la petició feta pels mestres, l'Associació de Pares i l'Ajuntament.

Mª Cinta, encara que no t'agradin les lloances, crec que tots desitgem que continues dedicant la teva vida a l'Escola d'Ulldecona. Per molts anys!

Finalment, Ulldecona fa enguany el IV Concurs de Treballs Literaris per als alumnes d'E.G.B. sobre la **Constitució Espanyola**. El Governador Civil, D. **Vicente Valero**, presidirà el lliurament dels Premis.

I per al Febrer vinent, també es farà a Ulldecona el lliurament dels Premis del I Concurs Comarcal, coordinant esforços de 12 pobles, presidit pel President del Congrés de Diputats, D. **Gregorio Peces Barba**.

Que la Constitució i els positius valors que representa arrelen fortament entre la joventut dels nostres pobles!

CASA DE LA VILA

Informació de la Corporació Municipal

PLE EXTRAORDINARI, 15 Octubre 1984

PROGRAMA DE FIESTAS DE SAN LUCAS.— APROBACION

Por unanimidad se acordó aprobar el Programa de Fiestas de San Lucas, introduciendo como novedad la celebración de festejos taurinos.

REPRESENTANTE DEL BARRIO DE VALENTINS

Se acordó nombrar Representante del Barrio de Valentins, para los dos próximos años, a D. Germán Millán Tomás, de acuerdo con la

propuesta y votación de sus vecinos.

MODIFICACION DEL PROYECTO DE AGUA A ULLDECONA 2ª FASE, INCLUIDO EN EL PLAN DE OBRAS Y SERVICIOS DE 1984.

Se acordó modificar el citado Proyecto, incluyendo en la modificación el Abastecimiento de agua potable de la calle Mayor.

PROYECTO DE ALCANTARILLADO DE LA CALLE MAYOR, INCLUIDA EN EL PLAN DEL CANON ENERGETICO AÑOS 1985-87

Por unanimidad se acordó aprobar el citado Proyecto, cuyo importe total asciende a la cantidad de 4.453.760 ptas., y que será financiado con cargo al Plan del Canon Energético 1985-87 en un 70 % y el restante 30 %, con cargo al Presupuesto Municipal Ordinario.

COMISSIÓ PERMANENT, 15 Octubre 1984

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta el día de la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican:

A D. José Lázaro Puente, en Avda. Escuelas s/n.

A D. Juan Tallada Roca, en calle S. Vidal, 4.

A Dª Teresa Roig Ferré, en calle San Jaime, 3.

A D. José Esteve Fabra, en calle Conde Montemolín, 3.

A D. Juan Castell Borja, en barriada Nolls s/n. de Valentins.

A D. Ramón Palau Ferré, en Sant Joan del Pas, calle Inmaculada, 31.

A D. Juan José Brusca Elies, en calle Migdia, 35.

A D. Manuel Gavalda Calduch, en calle Calvé, 23.

A D. Emilio Marín López, en calle del Carmen, 36.

A D. José Castell Castell, para construir un almacén según proyecto, en partida "Terrés", pol. 34 parc. 52.

A D. José Azuara Carod, para construir un bloque de viviendas, según proyecto, en calle Constitución, 5.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó adjudicar el nicho, 203 del Departamento C., Fila 2ª del cementerio de la Villa, a favor de Dª Rosa Antolí Sabaté, y

También se acordó la inscripción del nicho núm. 428 del Departamento B., Fila 2ª a favor de Dª Angeles Fibla, adquirido en virtud de donación.

BASES QUE HAN DE REGIR PARA LA PROVISION EN PROPIEDAD DE UNA PLAZA DE POLICIA MUNICIPAL

Se acordó convocar oposición para la provisión en propiedad de una plaza de Policía Municipal, previa vacante en la Plantilla Municipal y también se acordó aprobar las Bases por las que se regirá la oposición de la citada plaza.

CORRESPONDENCIA

Dióse lectura de la Orden del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de 15 de septiembre, sobre ordenación de granjas cunícolas.

También se dió lectura de la Orden de 24 de septiembre de 1984 del Ministerio de Economía y Hacienda, por la que se reglamenta el régimen de Colaboración Municipal en la Inspección de la Licencia Fiscal.

Por último dióse lectura de un escrito del Departament de Política Territorial y Obras Públicas, relativo a la tramitación de la Cédulas de Habilidad.

PLE EXTRAORDINARI, 2 Novembre 1984

RECONOCIMIENTO DE SERVICIOS PRESTADOS POR D. MANUEL RAMON PRADES SERRA A LA ADMINISTRACION PUBLICA, A TENOR DE LO PRECEPTUADO EN LA LEY 70/78.

El Ayuntamiento Pleno acordó reconocer a D. Manuel Prades Serra los servicios prestados como Cartero urbano, durante 7 meses y 3 días y que se participe este acuerdo a la MUNPAL.

EXPEDIENTE DE SUPLEMENTOS DE CREDITO NUM. 1, EN EL PRESUPUESTO ORDINARIO DE 1984, POR MEDIO DE TRANSFERENCIA

Se acordó aprobar el expediente de Suplementos de Crédito nº 1, por medio de transferencia, por un total de 11.127.156 ptas., y que se exponga al público a efectos de reclamaciones. Dejándolo definitivamente aprobado en el supuesto caso de que una vez expuesto no se presente reclamación alguna.

CONTRATACION DIRECTA DE LAS OBRAS DE DISTRIBUCION DE AGUA POTABLE 2ª FASE Y ALCANTARILLADO DE LA CALLE MAYOR.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó:

Declarar de urgencia la construcción de las obras de Distribución

de Agua potable 2ª Fase y Alcantarillado de la calle Mayor.

Contratar directamente las obras en cuestión, y a tal efecto entrar en contacto con la Sociedad CONTREGISA, empresa constructora de la 1ª Fase del Agua, a fin de que eleve propuesta, que será estudiada por el Ayuntamiento.

Financiar con cargo al Presupuesto de Inversiones del ejercicio de 1985, el 30 % del importe de la obra de Alcantarillado de la calle Mayor.

Solicitar del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, autorización para contratar directamente las obras en cuestión.

Participar esta iniciativa a la Excm. Diputación Provincial, toda vez que las obras de Alcantarillado de la calle Mayor, son sufragadas con cargo al Plan Energético, digo Plan del Canon Energético.

RESCISION DEL CONTRATO DE ASISTENCIA MEDICO-QUIRURGICA DE LOS FUNCIONARIOS Y PERSONAL PASIVO CON LA CLINICA DE LA ALIANZA.— APROBACION, EN SU CASO, DE OTRO CON LA SEGURIDAD SOCIAL.

Se acordó:

Notificar a la Clínica "Quinta de Salud La Alianza", Entidad que

hasta la fecha ha venido prestando la asistencia médico-quirúrgica a los Funcionarios activos y pasivos del Ayuntamiento de Ulldecona, la Resolución del Contrato de dicha asistencia a partir de tres meses, contados desde la adopción de este acuerdo.

Notificar a la Federación Catalana de Municipios, la adhesión del Ayuntamiento de Ulldecona para suscribir el posible Convenio a firmar con el Institut Català de la Salut, precisamente para la asistencia médico-quirúrgica de los Funcionarios activos y pasivos del Ayuntamiento de Ulldecona.

AGRADECIMIENTO A LOS SRES. D. JULIO SANSANO ROCA, D. PASCUAL CASAUBON, D. CIPRIANO MILLAN Y D. JULIAN BRUSCA ESTEVE.

El Ayuntamiento Pleno por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó agradecer a D. Julio Sansano la donación de un retablo magníficamente tallado en madera, con motivos de Ulldecona.

A D. Pascual Casaubón, la donación de una escultura.

A D. Cipriano Millán, la donación de una fotografía enmarcada del Patio de la Ermita.

Y a D. Julián Brusca, la donación de un óleo del Castillo de Ulldecona.

COMISSIÓ PERMANENT, 2 Novembre 1984

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta el día de la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican:

A D. Trinitario Bel, en representación de D. Federico Kurstisch, para ampliación de una vivienda unifamiliar aislada, según proyectos en partida "Garroferals", polg. 61, parc. 27.

A D. Antonio Forcadell Reverté, en Valentins, calle Mayor, 22.

A D. Juan Aubá Domenech, en Vallás, 11.

A Dª Consuelo Vidal Lafulla, en Pza. Catalunya, 3.

A D. Manuel Queralt García, en

Salvador Vidal, 68.

A Dª Mercedes Rodríguez Raga, en calle Salvador Vidal, 68.

A Dª Mª Rosa Puig Salomón, en Purísima, 41.

A D. Bautista Borrás Vericat, en el 2º piso edificio San Antonio, 45.

A Dª Joaquina Ferré García, en Sant Joan del Pas, Inmaculada, 20.

A D. Pablo Grau Vidal, en Mtro. Guarch, 14.

A D. Francisco Callarisa Vidal, en Wifredo, 32.

También se ratificó la aprobación de la Comisión de Urbanismo de Tarragona, del expediente de construcción de un Cuartel de la Guardia Civil en la partida "Pantinet" de este Término Municipal.

CUENTA DE CAUDALES CORRESPONDIENTE AL 2º TRIMESTRE DE 1984.— APROBACION.

Se acordó la aprobación de la citada Cuenta.

EXPEDIENTE DE PRESCRIPCION DE CREDITOS A FAVOR DE LA CORPORACION DE 1979.

Se acordó declarar prescritos los créditos a favor de este Ayuntamiento que figuran en la relación formulada por el Servicio de Recaudación y cuyo importe total acreditado en el citado expediente asciende a la cantidad de 11.807 ptas.

CONCESION DE LICENCIA MUNICIPAL DE AUTO-TURISMO.

Se acordó conceder Licencia Municipal de Autotaxis a Dª Teresa Castell Anson, para la prestación del Servicio Público con turismo de 5 plazas matrícula T-9325-M, de acuerdo con los informes pertinentes.

COMISSIÓ PERMANENT, 19 Novembre 1984

ORDENACION DE PAGOS

Acordose hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta el día de la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican:

A D. José Miguel Vericat Ollé, para construir un almacén agrícola de las características del proyecto que acompaña, en la partida "Carbonera", polg. 58, parc. 86.

A D. José Carapuig Nofre, en partida "Puig", polg. 67 parc. 11, para construir un cobertizo.

A Dª Carmen Ortí Segura, en M. de Baix, 6.

A D. Enrique Serra Bosch, en Pza. Iglesia nº 4.

A D. Luis Guarch Muñoz, en calle Milagro nº 1.

A D. Estanislao Antich Canalda, en calle Frailes, 9.

A D. José Luis Rodríguez Díaz, en partida "Torn", polg. 61, parcela 849.

APROBACION CUENTA CAUDALES CORRESPONDIENTE AL 3er. TRIMESTRE DE 1984.

Se acordó la aprobación de la mentada Cuenta.

BOLETINES Y CORRESPONDENCIA

Diose lectura del Real Decreto 1987/84 de 10 de Octubre, relativo

a trabajos preliminares a realizar por los Ayuntamientos para la renovación del Padrón Municipal de Habitantes de 1986.

A la vista del mismo la Comisión Municipal Permanente a instancia de los vecinos de Ventalles, acordó solicitar del Instituto Nacional de Estadística, la inclusión de dichos

vecinos del barrio Ventalles en el Distrito Censal 2º, Sección 1ª, a efectos electorales.

Finalmente dióse lectura, de la Resolución de 24 de Octubre de 1984 del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, por la que se dictan normas para obtener el título de Sanidad Comprobada los titulares de granjas cunícolas.

PLE EXTRAORDINARI, 19 Novembre 1984

ORDENANZAS FISCALES MODIFICADAS E IMPLANTADAS, APROBADAS EN SESION DEL DIA 25 DE SEPTIEMBRE DE 1984. RECLAMACIONES PRESENTADAS, EN SU CASO, APROBACION DEFINITIVA.

Expuestas al público en el Boletín Oficial de la Provincia nº 236 de fecha 13 de octubre del año en curso, las Ordenanzas Fiscales correspondientes al:

Tributo con fin no fiscal sobre máquinas de juego y azar.

Tasa por Industrias callejeras y ambulantes.

Elevación del Impuesto Municipal sobre Circulación.

Tasa por prestación del Servicio de agua potable a domicilio, y

Tasa por prestación del Servicio de Alcantarillado.

Presentada impugnación por D. Valentín Faura Sanmartín, en nombre y representación de D. José Daniel Cortijo Martínez y cuatro más, al Tribunal con fin no fiscal sobre máquinas de juego y azar.

Igualmente presentada impugnación por la Asociación de Empresarios de venta ambulante Baix Ebre, Montsià y Maestrazgo, a la Tasa por Aprovechamiento especial por Industrias callejeras y ambulantes.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó:

Aprobar definitivamente el Tributo con fin no fiscal sobre máquinas de juego y azar y la Tasa por Aprovechamientos especiales por Industrias callejeras y ambulantes, no adoptando resolución expresa en relación con las reclamaciones presentadas, en su consecuencia, denegándolas.

Y aprobar, por mayoría, definitivamente las Ordenanzas correspondientes a la Tasa por prestación del Servicio de Alcantarillado, a la de Agua potable a domicilio y a la elevación de las cuotas del Impuesto Municipal sobre Circulación.

Que se expongan en extracto en el Boletín Oficial de la Provincia las citadas Ordenanzas.

ARRENDAMIENTO DEL BAR DEL TEATRO MUNICIPAL.— CONTRATACION.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó:

Ceder en arrendamiento el Local sito en la Planta Baja del Teatro Municipal de la calle Mayor, 147, destinado a Bar, por el precio de 30.000 ptas. mensuales, que se abonarán por meses anticipados, siendo el plazo del Contrato de cinco años, contados a partir del día 1º de enero de 1985.

Contratar directamente con D. José Vericat Garrit, actual usuario.

Que el Contrato quede sometido a la cláusula de revisión de precios, en virtud de las oscilaciones en alza o baja que pueda tener el índice de precios al consumo, elaborado por el Instituto Nacional de Estadística.

Que la Comisión de Cultura, redacte el Contrato incluyendo una serie de cláusulas o condiciones adicionales, relativas al uso de la terraza, servicios higiénicos, etc.

ENFERMEDADES DE LA CIRCULACION (Varices - Ulceras - Flebitis - Arteriosclerosis...)

Visita: Viernes y sábados
C/. Cervantes, 7, entlo. - Tel. 44 16 74
TORTOSA

DR. MIGUEL LLOPIS GARCIA
ANGIOLOGO - CIRUJANO VASCULAR

Registre Civil

SETEMBRE - OCTUBRE 1984

NAIXEMENTS

Nom	Dia	Domicili	Pares
SERGI FIGUERES I GALLARDO	28	Salvador Vidal, 59	José María Figueres Guarch i Francisca Gallardo Castillo
ORIOI GRAU I JUAN CAMPS	19	Murada de Baix, 25-1ª	Ramón Joaquín Grau Vidal i Mª Dolores-Anna Juan Camps Querol
MIREIA JUAN CAMPS I CASTELL	20	Murada de Baix, 25-3r.	Agustí Angel Juan Camps Querol i Fanny Castell Castell
PERE SANS I FERRE	30	Entenza, 30	Pedro Sans Muñoz i Carmen Ferré Nadal
ORIOI GÜELL I VILLAR	2	Hermana Josefa, 6	Rosendo Güell Custodio i Encarnación Villar Muñoz
EMMA MATAMOROS I SANZ	2	P. Favaró, Bl. B 3-1ª	Juan José Matamoros Garriga i María Lucia Sanz Colas
RICARD ROVIRA I NAVARRO	19	Murada de Baix, 57	Antonio Vicente Rovira Segarra i Primitiva Navarro Querol

MATRIMONIS

Noms	Dia	Domicili
ENRIQUE JAIME FORCADELL I ESTELLER amb ANA MARIA MILLAN FUENTES	2	Ulldecona, 14-4rt. D - Tortosa
LUCAS PEDRO REVERTE I CANALDA amb Mª LUISA GUARCH RUEDAS	8	Paseo Estación, 41
PABLO BORONAT I NOGUERON amb ROSA MARIA QUEROL I VIDAL	16	Doctor Ferrán, 150 - San Carlos de la Rápita
JESUS FELIPE BORRAS I PAVIA amb MARIA CRISTINA MARTI I LABERNIA	22	Trinquete, 3
JOAQUIN QUERALT I GARRIGA amb MARIA INMACULADA LAVEGA I SERRA	29	Càlig, 63 - Alcanar
JUAN MIGUEL SUBIRATS I CASTELL amb MARIA JOSE GAVALDA I FORCADELL	30	San Jaime, 9
ANTONIO GARCIA I SANCHEZ amb MARIA DOLORES NAJAS I MARTINEZ	13	Avenida Ramón Salomón, 20

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
MARIA TERAN I CARBALLO	3	A. O'Callaghan, 2	76
DOLORES CALDUCH I FUSTE	27	Carretera Alcanar, 5	76
LUCAS GAVALDA I ORTIZ	8	San Cristóbal, 18	63
FRANCISCA ADELL I DOMENECH	12	Cta. Godall, 2	84
CLAUDINA GARRIGA I CASTELL	19	Calvari, 48	78
FLORENCIO VILALTA I BONCOMPTE	20	Inmaculada, 12 Barrio San Juan Pas	87
PURIFICACION VIDAL I MILLAN	21	Colón, 23	84

NADAL 84

Les Activitats Municipals de les Comissions Informatives

II Concurs de treballs sobre la Constitució Espanyola

Una vegada més (I ja són quatre anys) anem a parlar del concurs literari que sobre la Constitució organitza l'Ajuntament, amb l'important col·laboració del col·legi públic «Ramón y Cajal».

Tots els xiquets de l'escola ja estan treballant amb il·lusió per tal de veure els seus escrits entre els finalistes, i que el veredict del jurat els sigui favorable.

Enguany els tres guanyadors de cicle aniran més lluny, doncs gaudiran de la possibilitat de guanyar el primer concurs comarcal, instituit a iniciativa del nostre alcalde i amb el recolzament de tots els alcaldes de la comarca.

Això representa un gran esforç per tal d'anar arrelant l'esperit de la Constitució en l'ànim dels escolars de la comarca.

L'article que serveix de tema obligat és el 14, que diu que tots som iguals davant la llei, sense que hi pugue haver discriminacions per raó de sexe, raça, opinió o creències.

Escrit així resulta del més bonic, i el fer possible que als nostres xiquets no els soni com una utopia és pel que fem el concurs aconseguir-ho és la nostra tasca.

Angel Millán

La Premsa

6 DE DICIEMBRE
DIA DE LA CONSTITUCION

EDITA: AJUNTAMENT D'ULLDECONA

Col·legi participant E.G.B. «Ramón y Cajal»

PLE DE LA CORPORACIÓ MUNICIPAL
(Dia 7 de Desembre del 1981)

Amb motiu del III ANIVERSARI DE LA CONSTITUCIÓ, la Corporació Municipal en Ple, de data del 7 de Desembre del 1981, va adoptar l'acord de promocionar amb caràcter anual «Un Concurs de Treballs» entre els escolars d'E.G.B. del Col·legi «Ramón y Cajal» que versés sobre la Constitució.

BASES DEL
1er. CONCURS A LA COMARCA DEL MONTSIÀ

- 1.ª Els Alcaldes de la Comarca del Montsià van prendre l'acord d'establir un Premi Comarcal per als guanyadors de cicles dels Concursos Locals de treballs sobre la Constitució Espanyola.
- 2.ª El Concurs Comarcal s'estableix amb caràcter anual, i el lliurament de premis es farà cada any a un poble diferent de la Comarca del Montsià.
- 3.ª Podran prendre part tots els col·legis d'E.G.B. de la comarca.
- 4.ª Tema del Concurs «DERECHOS Y LIBERTADES» (ARTICULO 14) de la Constitución Española. Per al Cicle Inicial, Mitjà i Superior.
- 5.ª El jurat qualificador estarà format per regidors dels ajuntaments de la comarca.
- 6.ª El lliurament de premis s'anunciarà prèviament per escrit o paraula, com també la població en que es celebraran els actes.

Constitución Española
Capítulo Segundo

Derechos, y Libertades
ARTICULO 14

Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

ULLDECONA (Montsià).— El president del Congrés de Diputats, Gregorio Peces-Barba, presidirà l'acte de lliurament de premis del «I Concurs Comarcal» sobre la Constitució Espanyola, a celebrar a Ulldecona.

Aquest concurs, que fins ara es venia desenvolupant tan sols a nivell local per algunes poblacions de les nostres comarques, tindrà enguany un caire diferent al tractar-se de comarcal. Cal esmentar que intervindran 3 nens o

nenes de cada població del Montsià. S'establiran tres cicles, i l'article elegit enguany és el 14 de la Constitució, «Drets i Llibertats».

El lliurament es farà cada any de forma rotativa arreu els 11 municipis de la comarca. En aquesta ocasió, la població d'Ulldecona serà la primera per tractar-se de la capdavantera d'aquesta iniciativa a nivell local fa quatre anys.

Concurs de treballs de la Constitució a Ulldecona

ULLDECONA (Montsià).— Per tal de commemorar el 6è aniversari del Referèndum per a l'aprovació de la Constitució Espanyola, i per iniciativa del Consell Comarcal d'Alcaldes del Montsià, s'ha convocat el Primer Concurs Comarcal de treballs escolars sobre la Constitució, a fi de donar-la a conèixer més i millor, a tots els escolars del nostre àmbit territorial.

Està obert a tots els alumnes d'Educació General Bàsi-

ca, diferenciant els tres cicles del Pla d'Estudis (inicial, mitjà i superior).

La primera part del Concurs serà d'àmbit local.

Per als treballs, s'ha elegit enguany, l'article 14 del Capítol Segon, que fa referència als drets i llibertats:

«Los españoles son iguales ante la Ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, religión, opinión o cualquier

otra condición o circunstancia personal o social».

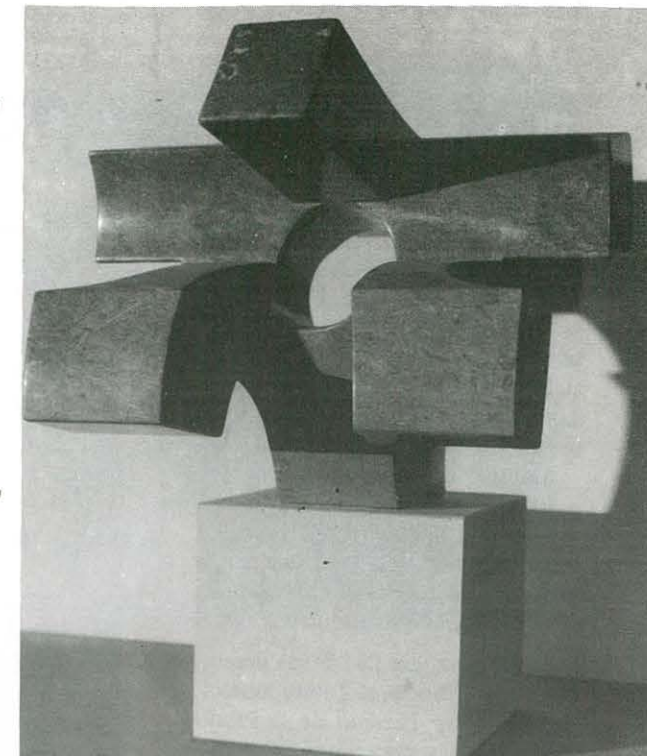
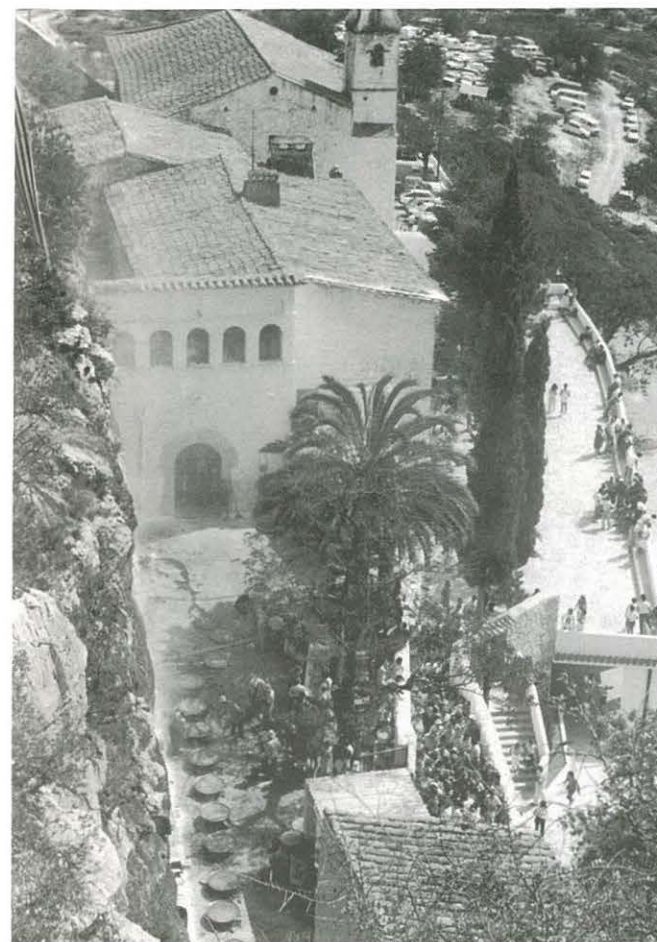
L'organització ha estat a càrrec dels Regidors de Cultura i Ensenyament de tots els municipis de la comarca, la qual està gestionant pel diputat del Congrés Jaume Antich i Balada, la possibilitat, per una part, que els premis siguin lliurats personalment pel President del Congrés de Diputats Gregori Peces i Barba, i per l'altra, que tots els finalistes del Concurs, i com a premi, puguin desplaçar-se a Madrid, a visitar l'esmentat Congrés dels Diputats.

COMISSIÓ DE SANITAT

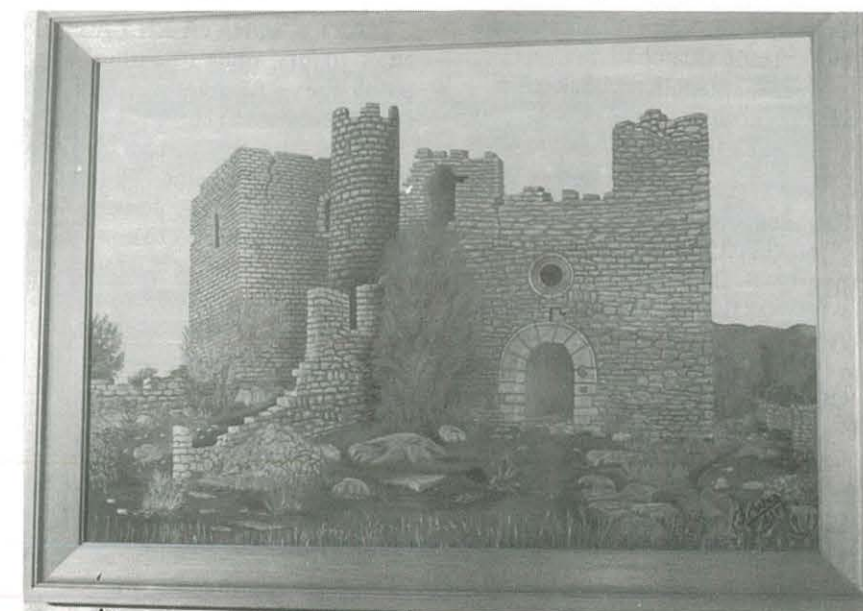
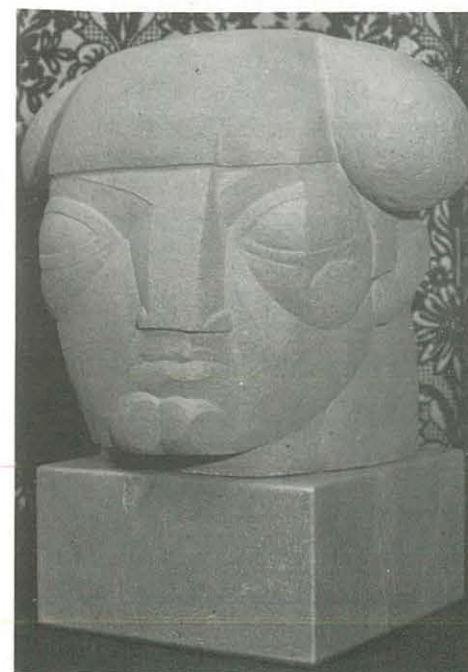

- Adquisició d'un atordecedor de porcs
- Polipasto elèctric

Comissió de Cultura. Donacions

Obsequi de: Julio Sansano, Julián Brusca, Cipriano Millán, Pascual Casaubón

Festes de Nadal i Reis (1984-85)

Dissabte, dia 22 de desembre, a les 18 hores a la Sala d'exposicions de la Caixa Provincial, inauguració de l'exposició retrospectiva de Cartells i fotografies.

(Horari exposició de 12 a 14 h. i de 19 a 21 h. dels dies 22 de desembre al 6 de gener).

Durant els dies d'exposició es passaran en "video" les obres "El café de la Marina" i "L'Auca del senyor Esteve" interpretades per la secció de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu.

Diumenge, dia 23 i 30 de desembre a les 17 hores, al Teatre Municipal: El Grup Escènic de la Passió d'Ulldecona representarà "Els Pastors", original de Josep M. Folch i Torres. Direcció: Pere Sans i Arasa.

Dimecres dia 26 de desembre, a dos quarts de dotze del matí, a la Plaça Sales i Ferré, ballada popular de sardanes, organitzada per l'Òmnium Cultural; per a grans i petits.

Dimecres dia 26 de desembre, a les 19 hores al Teatre Municipal, Extraordinari Concert de la Banda Local de Música.

1ª Part

EVOCACION - Pasodoble - E. Cebrian.

LA CANCIÓN DEL OLVIDO - Selección - J. Serrano (Bombardino solista Tomás Badia).

MINUETTO DEL SEPTIMINO Op. 20 - Beethoven.

EN UN OASIS - de la "Suite Oriental" - R. Ferré (Clarinetista Fernando Guarch)

ROSE MARIE - Selección - Frimly Stothart.

2ª Part

EL TIO RAMON - Pasodoble - Salvador Salvá y Tomás Alcina.

NUESTRAS CANCIONES - Potpourri - A. Carcellé

A ORILLAS DEL DANUBIO AZUL - Valses - Jhoann Strauss.

ULLDECONA - Pasodoble - S. Curto.

MESTRE DIRECTOR: Joan Carles Chordá i Escrivà.

Dimarts dia 1 de Gener 1985, a les 18 hores, al Teatre Municipal: "Barcelona Consort". Jordi Argela-

ga, Jordi Colomer, Josep Borrás, Madrona Elies.

PROGRAMA I PART

TRIO - SONATA EN LA MENOR (flauta, oboè i continu) Largo - Vivace - Affetuoso - Allegro - G. PH. Telemann (1681-1767)

SONATA EN FA MAJOR (Tres flautes) - Vivace - Largo - Rigaudon - Menuett - Vivace - Johann Joachim Quantz (1697-1773).

TAFEL - MUSIK ("Música de Taula") (flauta, oboè, baixó i continu) Andante - Vivace - Largo - Allegro - Georg PH. Telemann (1681-1767).

II PART

TRIO - SONATA EN RE MENOR (dues flautes i continu) Prélude - Fugue - Grave - Vivement -

Jacques Hotteterre le Romain (1680-1767).

SONATA EN MI MENOR (oboè i continu) Adagio - Allegro - Largo - Vivace - Francesco Geminiani (1680-1762).

TRIO-SONATA (tres flautes i continu) Andante - Allegro - Affetuoso - Allegro - Johann Fasch (1688-1758).

Dissabte, dia 5 de gener de 1985, a les 17,30 hores, al Teatre Municipal: "Gran Vetllada de Teatre per a Infants".

PRIMERA PART: ELS ROS-SINYOLS DEL MONTSIA, Coral Infantil dirigida per Na Paquita Querol.

Juanjo Fonollosa amb la sorpresa de "Ni en vivo ni en directo".

Pedro José i el seu "humor", amb acudits, imitacions i la presentació d'un nou grup musical.

Mª Jesús Querol Antich que ens oferirà a l'acordió: Pequeñas melodías, L.O. Anzaghi. - Brindis "La Traviata", G. Verdi. - Campana sobre campana. - Noche de paz.

Tot seguit: Repartiment de premis del XV Concurs de Pessebres, organitzat pel Centre Cultural i Recreatiu.

SEGONA PART: La Secció Infantil de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu, representarà l'obra original de Carme Suqué, "La casa del mariner", amb l'actuació del ballet del Club Sant Lluç.

Repartiment: Mariner: Juanxo Querol. - Rafel: Juanjo Fonollosa. - Bandoler I: Nuria Saúch. - Bandoler II: Maite Millán. - Bandoler III: Pili Mesa. - Bandoler IV: Federico Fernández. - Felip: Josep Lluís Rufi. - Pep: Jordi Millán. - Jove I: Josep Gascó. - Jove II: Jordi Ballester. - Janqueta: Marta Delgado. - Tula: Nati Ausensi. - Núria: Nuria Balagué. - Noia I: Belén Calduch. - Noia II: Carme Millán. - Pastor: Fco. Juan Balagué. - Noi I: Josep Millán. - Noi II: Jordi Forcadell.

Traspunts: Enrich Bosch, Candi Minguet. - Muntatge: Francesc Lavega, Fernando Guarch i Ricardo Pasalamar. - Llums: Joan Miquel Subirats. - So: Jaume Coll. - Coordinadors: Víctor Prado i Enriqueta Sales. - Direcció: Pere Sans i Arasa.

A LES 5 DE LA TARDA: Sortida de SS.MM. els Reis d'Orient, patges i acompanyants, cap als Barris de Valentins, Castell i Sant Joan del Pas. Arribada a Ulldecona, sobre les 8 del vespre.

Triomfal Desfilada dels Reis d'Orient pels carrers de la Vila i Adoració al Nen Jesús, al Portal de Betlem, instal·lat a la Plaça de l'Església.

Diumenge dia 6 de Gener 1985, a les 19 hores, al Teatre Municipal: Extraordinari Concert de l'Orfeó Ulldeconenc. Direcció: Dolors Sanjuan.

FESTES DE SANT LLUC

Orfeo Ulldeconenc

Com ja sabeu, el passat dia 20 d'Octubre vam celebrar el concert de les Festes Majors de S. Lluç.

En primer lloc gràcies per l'interès i l'acollida de l'acte.

Com ja vam avançar en altres números d'aquesta revista, hi van participar la coral «Ferran Sors» de S. Andreu de la Barca en primer lloc, i les de Tivissa i Alcalà de Xivert, respectivament.

El concert va ser obert per la coral polifònica de l'orfeó Ulldeconenc que va ser una de les actuacions més aplaudides de la nit. Les «noies» ens van fer una nova demostració del seu treball i esforç, no exent de tècnica i preparació coral.

També les altres corals van demostrar un bon nivell que ens va acabar de convèncer de què el cant segueix avançant en el temps, de vegades massa a poc a poc però fent un camí segur i important en la nostra història.

Aquesta «trobadà» organitzada per l'Orfeo, com va dir en Jaume, forma part quasibé intrínseca de les festes d'Octubre i cada any ens esforcem per fer-ho millor.

Amb l'actuació de la coral Gaspatxera d'Alcalà, es va tancar la primera part que es va reprendre amb l'Orfeo Ulldeconenc:

«Ho van fer molt bé però va faltar una sardana.

Això va ser la majoria de comentaris constructius que es van sentir:

«Han quedat molt bé, però aquest no és el nostre Orfeo de crit i força, aquest no és l'Orfeo del Sr. Vicent!»

Per supost el canvi és patent: un repertori nou, un estil nou... amb les mateixes veus i les mateixes ganes.

Cal avançar amb cançons i tècniques noves, amb estímuls nous.

L'Orfeo segueix sent el del senyor Vicent, reformat una mica.

De sardanes ja en cantarem, tranquils.

Després els obsequis, les besades, les felicitacions. El Sr. Alcalde i la Srta. Tere Nadal, Pubilla de l'Orfeo, van fer el lliurament d'unes plaques molt maques a totes les corals participants.

El Sr. Vicent va pujar a buscar la de l'Orfeo i jo Dolors, l'altra, la de la Coral.

Cal dir que el poble en general va quedar content... esperant però una cançó final que

els retrobés amb les antigues arrels. No va ser una sinó quatre dirigides pels quatre directors de les corals participants: Jordi Soler, Dolors Sanjuan, Andreu Martínez i Froilán Galindo.

Era impresionant veure tanta gent, cantant alhora: «Canticorum Iubilo», cantem amb ganes, tots junts, ens deien...i després Núria amb el «Gospodi», sola davant de tanta gent: «quina veu més maca i que atrevida», es sentia dir; Gràcies Núria, i gràcies tots els demés, la gent va gaudir amb el «Cànon de la pau» i els cantaires també i per a finalitzar, «El rosinyol» que maco i majestuos! ...però no hi va haver «Cant a la senyera», ho sentim, un altre dia serà.

Aplaudiments, força aplaudiments, i fi de festa... quina llàstima!

I els cantaires... després a menjar, a cantar i a riure... fins un altre concert.

LA JUNTA

Coral Gaspatxera (Alcalà de Xivert)

Orfeo Tivissà (de Tivissa)

Coral Ferran Sor (Sant Andreu de la Barca)

Coral Polifònica de l'Orfeo Ulldeconenc

II Concurs Nacional de Fotografia

Dintre de les festes de Sant Lluc vàrem organitzar el 2on concurs fotogràfic sobre el nostre poble a les festes quinquennals.

En el moment de fer un balanç penso que no van haver-hi tants de concursants com esperàvem i que la qualitat (Llevat d'honroses excepcions) no va tenir uns nivells acceptables.

No obstant, sí es va complir un dels fins més remarcables del concurs, com és el d'anar ampliant el patrimoni artístic i documental que l'Ajuntament va recollint, i que es va incrementar amb les fotos premiades.

Un patrimoni que és una mostra de la preocupació de la comissió de cultura per donar-li una projecció de futur a tota la cultura que es fa al nostre poble.

Darrerament, aquest fons s'ha vist enriquit amb diverses obres de distinta procedència, com són: dues escultures de Pascual Casaubón. (Una comprada per l'Ajuntament, i l'altra donada per l'autor). Una talla de fusta donada per Julio Sansano, una pintura del castell cedida per Julián Brusca i una fotografia de l'ermita donada per Cipriano Millán. Persones que han volgut compartir amb el poble el seu treball i la seva sensibilitat.

I que natros des d'ací aprofitem per fer-los públic el nostre agraïment.

Angel Millán

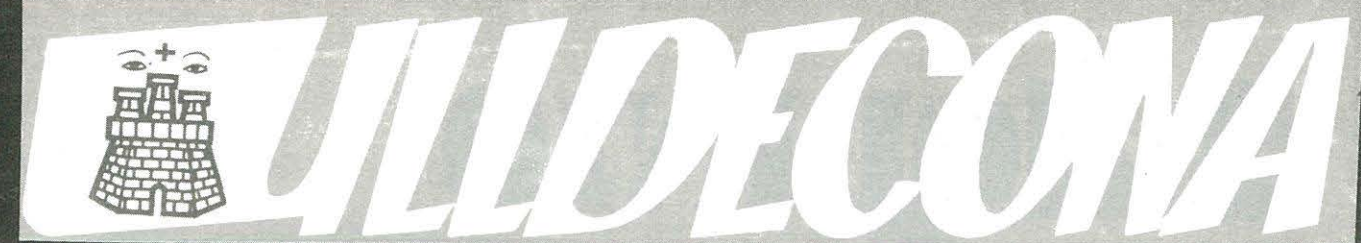
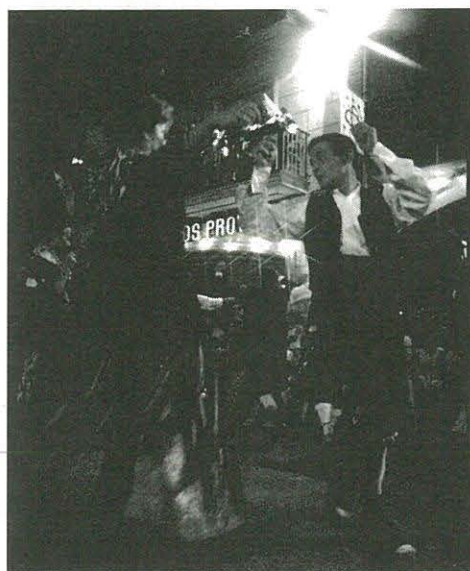
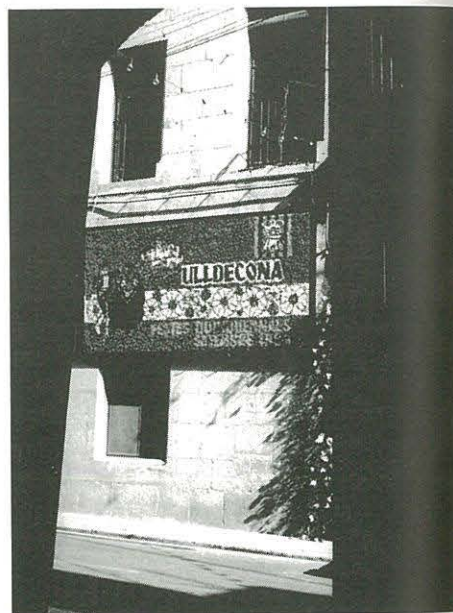
1er. Premi Color
Rafael Verdiell Homedes

2on. Premi Color
Josep Mª Querol Camos

3er. Premi Color
Julio Sansano Roca

1er. Premi Blanc i Negre
Fernando Ferrer Sancho

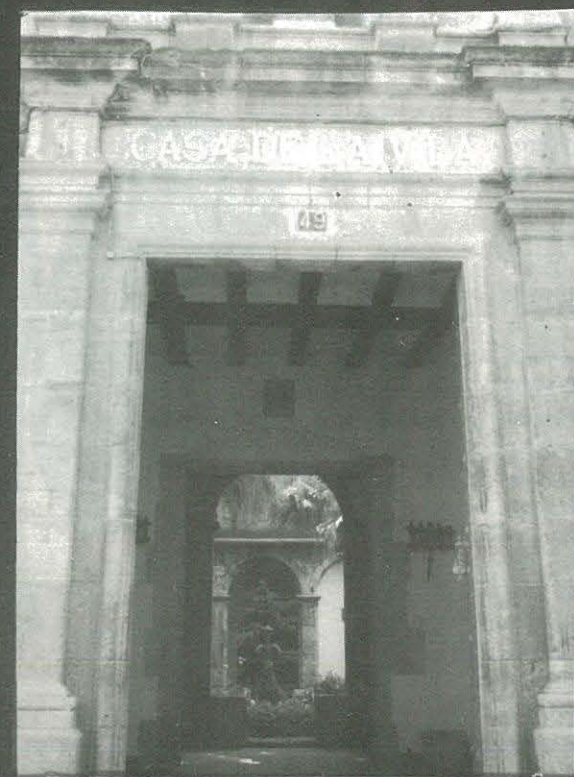
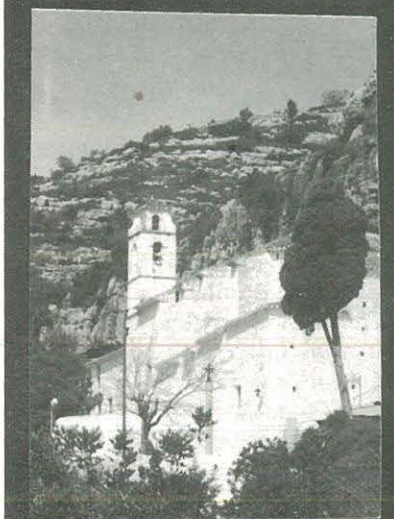
2on. Premi Blanc i Negre
Juan Manuel Fernández

SUBSCRIVIU-VOS

REVISTA MENSUAL
D'INFORMACIO LOCAL

UNA MANERA DE FER POBLE

Permanencia de España en la Alianza Atlántica

El debate sobre la permanencia de España en la Alianza Atlántica, creo que aún no ha cobrado todo el interés, ya al paso que vamos dejará de ser un tema interesante, pues resulta cada día más, una cuestión oscura y controvertida para el ciudadano de a pie.

El rasgo más preocupante es que el gobierno y la dirección del PSOE, han abjurado por completo del principio orientador de su breve e intensa campaña contra el procedimiento elegido por Calvo Sotelo, para adherir a España a la Alianza. Durante aquel periodo los socialistas denunciaron las deficiencias y las ausencias de debate en torno a la decisión gubernamental. Pero la estratagemia de marea los datos del referendium añade lo desde la victoria socialista a la escasa información que el actual gobierno sigue ofreciendo y al mínimo debate, como no sea puramente ideológico, el nuevo pecado de la confusión organizada. A Calvo Sotelo se le pudieron criticar, con justicia, las formas y los ritmos en que instrumentó su decisión. Pero, al menos, sus propósitos acerca del objetivo final fueron claros desde el mismo discurso de su investidura.

Hablar de plena integración militar de España en la OTAN es tan erróneo como afirmar que España sólo participará en la dimensión política de la organización, totalmente al margen de su estructura militar, si decide permanecer en ella. Por una parte porque no existe eso que se llama plena integración militar, por otra, porque se trata de un pacto a la vez político y militar, y un país miembro no puede escapar a esa doble condición de la Alianza.

La autoridad política prima, al menos formalmente, sobre la militar en la OTAN, cuyo máximo órgano es el Consejo del Atlántico Norte. En lo que se refiere a la dimensión militar, se entra en el reino de variedad y de la OTAN «a la carta» con diversos pero ninguno pleno de integración militar.

Todos los países de la Alianza, sea cual sea su grado de integración deberán respetar el artículo 5º del Tratado de Washington, que señala que «un ataque armado contra una de las partes de Europa o en América del Norte será considerado como un ataque dirigido contra todas las partes». Esto implica que España deberá tener en cuenta qué hacer en un caso así ¿Como coordinadora su defensa con los demás? Y es cuando entramos en el escabroso terreno de la planificación militar. ¿Quiere España conocer los planes militares de sus aliados, ya que influirán en la defensa

española? Si es así no se puede eludir la dimensión militar de la OTAN, aunque se pudiera evitar la participación en un mando militar integrado.

También habría que preguntarnos las misiones que quiere o puede desempeñar dentro de la organización. Esta misión es militarmente significativa, y es de hecho una de las que busca la OTAN para España, junto a la utilización del territorio español como campo de maniobras, dado el buen tiempo como recordaba en un informe en 1982 un informe de la asamblea de la Alianza.

La dimensión militar de la OTAN es inevitable, por mucho que se hable de su estructura política. Todos los comités civiles en los que se encuentra integrados actualmente España participando son de clara connotación militar, y así son los temas de que tratan.

RICHARD

«L'ESPLAI»

ASSOCIACIÓ
DE GENT GRAN

Notes de l'Esplai

Corresponent a la gentil invitació del CONSELL DE REDACCIÓ de la revista «ULL-DECONA», per a que L'ESPLAI col·labori en la mateixa, ens plau explicar quelcom de la nostra vida social, començant pel «DIA DEL JUBILAT», que com tots sabeu, va tenir lloc el passat dia 8 de setembre durant les FESTES QUINQUENNALS.

La major part dels vells del poble, ens reunírem al Teatre Municipal, que s'omplí de gom a gom. Baix la presidència de les nostres Autoritats Locals, va tenir lloc un magnífic espectacle artístic. Com ja es feu notar en la revista anterior, actuaren amb gran èxit el «CONJUNT DE JOTES DE LA SÈNIA» i el «CONJUNT JOVENILS DELS VALENTINS», però creiem de justícia i d'obligada cortesia fer notar que també ens deleitaren amb la seva intervenció, proporcionada per LA CAIXA, el conjunt familiar «ELS PICAROLS», format per un matrimoni i cinc fills, que amb gran entusiasme, encert artístic i escollit repertori de cançons populars, havaneres, etc. ens encisaren durant les seves nombroses intervencions. No hem d'oblidar tampoc la intervenció de JOAN JOSEP ARNAU, fill de la nostra Vila, que posseeix una veu potent, càlida i ajustada, que deleità al públic, que el premià amb força aplaudiments, ni tampoc oblidem al seu cunyat, el senyor Jesús que també es va unir als demés artistes per honorar als jubilats. Per últim hem de fer notar l'actuació del jove Ulldeconenc Pere Roig Parra, que ajudat pel seu company Fran-

cisco J. Cortiella i una petita troupe d'amics, amb els seus acudits, imitacions etc., va provocar en tot el públic, estrepitoses rialles i una salva d'aplaudiments.

Va cloure l'acte el nostre Alcalde i Diputat a Corts, el senyor Jaume Antich, qui amb la seva proverbial eloqüència, glossà el «DIA DEL JUBILAT», remarcant el respecte i estimació que, les Autoritats i tot el poble senten vers els seus vells.

A continuació el nostre Ajuntament obsequià a la gent gran i artistes amb un esplèndid refrigeri. Total una gran festa de diversió i convivència entre els jubilats i tot el poble d'Ulldecona.

A tots: Autoritats, artistes i assistents, el nostre més cordial agraïment i fins l'any que ve... si hi arribem.

Passades les festes i entrada la tardor, el nostre ESPLAI veu augmentada la concurrència.

S'han recomençat les Tècniques Artesanals hi hem pogut observar els magnífics treballs que fan les senyores que hi assisteixen.

Pel proper dia 4 de desembre, a dos quarts de cinc de la tarda, la Srta. Carmen Marqués del Servei d'Extensió Agrària, ens instruirà amb una disertació sobre ALIMENTACIÓ I NUTRICIÓ, especialment dedicada a la tercera edat, tant a homes com a dones, ja que tots mengem i a la que esperem correspondre a l'interès d'aquesta Srta. amb la nostra assistència.

El dia 8 de desembre, festivitat de la Puríssima, tindrem l'actuació de l'orquestra Singular de Barcelona, que ens obsequiarà amb el seu repertori de música popular, sarsuela, balls etc.

Com veieu, un programa de sana, honesta i instructiva diversió pels que ja tenim més de 60 anys.

Lazo de Alfonso X El Sabio para Dª Mª Cinta Caballer Meseguer

A Na Maria Cinta Caballer Meseguer, directora del col·legi Públic del nostre poble el Ministeri d'Educació i Ciència li ha concedit la condecoració "Lazo de Alfonso X el SABIO" a proposta de la Inspecció Tècnica del Ministeri amb el recolzament de l'Ajuntament, l'associació de pares, APA i el claustre de professors.

I és que tots hem coincidit en una cosa: Na Maria Cinta s'ho mereix. I s'ho mereix perquè tots sabem com treballa de bé per l'escola. Veiem com és la primera en arribar i l'última en marxar; com les portes del despatx de la direcció i de casa seva sempre estan obertes a qualsevol hora per resoldre els problemes que sovint es presenten; com no li importa voltar totes les botigues del poble per tal que el menjador resulte econòmic i de qualitat; com més que una directora és per als seus companys una amiga sempre disposada a ajudar. Na Maria Cinta no ha donat una gran campanya ni ha estat protagonista d'una notícia d'aquelles que omplen les fulles dels diaris però la seva és una labor dia a dia, un treball en silenci, però això sí, ben fet, a consciència, la qual cosa és creiem, més important.

Per fer-li lliurament de la condecoració el passat 19 d'octubre vingueren el Cap de Serveis Territorials d'Ensenyament de Tarragona, Sr. Martí i l'Inspector de Zona Sr. Vicente Morales. També van ser-hi presents els regidors Srs. Angel Labernia i Angel Millan. Aquest últim va dirigir-li unes paraules en nom de l'alcalde Sr. Jaume Antich, que degut al seu treball parlamentari, no va poder-hi assistir. També va parlar en nom de l'AFA de la qual és president.

Acompanyant a Na Maria Cinta estaven els seus companys del Col·legi en nom dels quals va parlar Na Paquita; els companys jubilats en nom dels quals va parlar En Rafel; els companys Directores de les escoles de la comarca del Montsià, que li van fer lliurament d'una placa; representants de l'Orfeó Ulldeconenc del qual és presidenta; familiars de Rossell; alguns pares que vulgueren sumar-se a l'acte i els alumnes de la 2ª etapa.

De totes les frases boniques que li van dir voldríem destacar la que creiem més adient i que resumeix millor la personalitat de Maria Cinta:

"Ets com les violetes del bosc que són boniques i fan olor però estan amagades sota les fulles i no es deixen veure".

N'Esther va escriure un poema infantil que va llegir José - Antonio Làzaro, fill. L'acte va acabar amb les paraules de Na Maria Cinta donant les gràcies a tots; l'ofrena d'un ram de flors per part de dos alumnes i l'actuació de la Coral Infantil "Rossinyols del Montsià".

Maria Cinta: els teus companys volem que sàpigues que aquesta distinció que tan merescudament t'han concedit ens ompli de satisfacció a tots. Ningú millor que nosaltres sabem les hores que a aquesta tasca hi dediques amb bona voluntat i encert.

Desitgem que durant molts anys pugues continuar aquesta labor en bé de tot el Col·legi.

Enhorabona i moltes felicitats!!!

Els professors

Ple Extraordinari 30 de Gener de 1984

L'Ajuntament de la Vila, reunits en sessió extraordinària, es va adherir per a que s'inclogués en terna a Dª Maria Cinta Caballer Meseguer per a la concessió de la Medalla d'Alfons X "El Sabio".

Poesía

*Directora... Estem contents
i volem participar
d'aquest dia, que ens han dit
que per vostè és important.*

*Som petits, però sabem
que aquest col·legi tan gran,
necessita una persona
que se'n sap sacrificar.*

*Hi dedica moltes hores
perquè això tire endavant,
perquè professors i alumnes
junts poguessim treballar.*

*Ja sabem que es disgusta
si veu papers per terra,
i que les parets del Centre
diu que hem de respectar.*

*Que hem de treballar a fons
per poder, el dia de demà
ser persones de profit
i els problemes afrontar.*

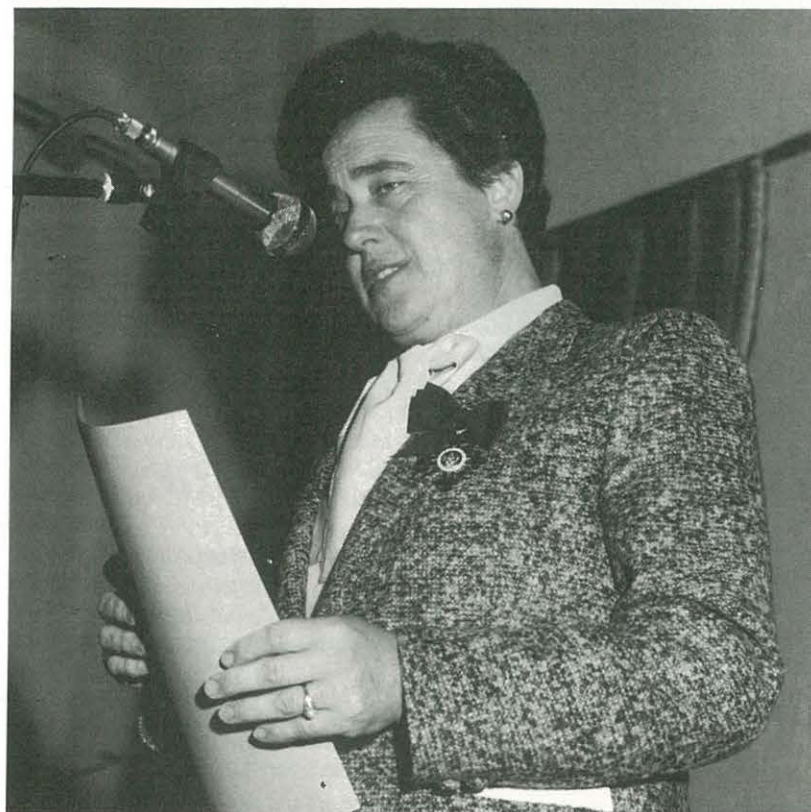
*Entrarem i surtirem
en la fila sens xistar,
i així aquest col·legi nostre
d'exemple a altres servirà.*

*Potser, si ho fem tan bé,
li agradarà tant i tant
que ja mai se'n voldrà anar,
d'aquest càrrec tan pesat.*

*Natros estarem contents
de veure-la sempre al despatx,
perquè ens pugui dirigir
pel camí que hem de seguir.*

Esther Saez

Una Mestra: Maria Cinta Caballer

Ja fa molts d'anys, quan jo feia 5è d'E.G.B., una mestra ens va posar una avaluació. Totes estàvem nervioses (aleshores només erem xiquetes a classe) per l'examen. I va arribar el dia assenyalat i tot es va desenrotllar normalment. Però jo i la meua companya no sabíem una pregunta de la prova. Ja feia estona que ens fèiem signes i carasses, i a la fi em vaig decidir a escriure-li una nota, una "xuleta". La mestra, segurament, ja ho havia observat des d'un principi però va esperar el moment oportú per tal de cridar-nos l'atenció.

Jo, com si res, allargo el braç cap al meu darrere de la manera més dissimulada possible. La meua companya estira la mà cap a mi. I de sobte:

— Manolita, què tens a la mà?
— No res "senyo" (estava a punt de morir-me per l'esglai. Ella s'apropa a mi).
— Va, dona-m'ho!
— Si no tinc res!

— Doncs obre la mà!
(Jo m'enclavava les ungles al palmell dels nervis).

Llavors d'una manera tranquil·la i amb el somriure a la boca ens va explicar que allò no estava bé. Jo no me n'avenia que la senyo no ens cridés, no ens maldés. Era conscient que havia fet una cosa mal feta. Davant de la seva tranquil·litzadora reacció vaig obrir espontàniament la mà. Ella desplega el paper i el llegeix:

"No lo sé cierto, pero CALZADAS eran los zapatos que llevaban los romanos antiguamente".

No podia aguantar la rialla i digué:

— Una vegada que us hi poseu, ho podíeu haver fet bé!

Des d'aquell dia mai més he fet una cosa semblant. Sempre em va quedar marcada la seva reacció. I és que Mª Cinta Caballer és així. Era i és inevitable d'estimar-la.

El passat dia 19 d'octubre va ser un dia important per a Ulldecona.

La directora de les nostres escoles, Mª Cinta Caballer, va rebre la condecoració que es deia "Llaç d'Alfons X el Savi". Es tracta d'una ordre civil d'Alfons X, creada pel Ministeri d'Educació i Ciència per tal de recompensar, dintre de la professió docent, els mestres, els professors, investigadors, escriptors... L'inspector de zona Sr. V. Morales va proposar l'oferiment a Na Mª Cinta al Consell d'Inspecció, el qual ho va acceptar.

L'acte de lliurament de la condecoració a la directora va estar preparat una mica d'amagat per tal de donar-li una sorpresa. Hi va haver de tot: presentació, felicitacions, ballet, lectura de poemes, lliurament del llaç, actuació dels Rossinyols del Montsià... En fi, tots els alumnes i tots els companys van participar d'una manera extraordinària. Van assistir a l'acte, el cap de Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament, Sr. Martí; l'inspector de zona, Sr. Morales; els directors dels pobles més grans de la nostra comarca; els mestres companys, els nens i molta gent del poble.

— No m'ho esperava.— diu— Ho van organitzar els meus companys. Sabia que es farien unes quantes coses, però concretament jo no sabia res. Em van donar una gran sorpresa i satisfacció.

— No es va emocionar? no va plorar?

— Aquesta vegada no vaig plorar. Vaig ser valenta.

(Però Núria, una de les seves alumnes, em conta que li faltava molt poquet i tenia els ulls plens de llàgrimes. Exactament i amb un gest, diu la xiqueta: Tenia els ulls brillaaants!).

Es molt difícil captar i descriure exactament la manera de ser d'una persona i més, una persona que has conegut en diversos moments de la vida. Però tots els que coneixen Mª Cinta, penso que em comprendran.

— Què va suposar per a vostè aquest llaç?

— Un agraïment. Perquè encara que no hagi fet res per a merèixer aquesta condecoració, suposa que hi ha algú que veu que jo treballa

Mª Cinta Caballer Mesequer Directora del Col·legi d'E.G.B. «Ramón y Cajal»

amb bona voluntat. No tinc qualitats especials, sóc una mestra com una altra. Simplement, m'he trobat en una situació en què s'havia de fer una feina i l'he feta.

Mª Cinta m'explica, d'una manera senzilla i amb uns ulls marrons molt oberts, que està molt contenta per tot això, però que, durant tota la seva vida, ha tingut d'altres satisfaccions:

— Per exemple quan les coses que jo he dit als alumnes, els han servit de profit i els han portat pel bon camí. Això per a mí, és una gran alegria, perquè precisament la meua feina consisteix en això. I per a mí, és més gratificador. Ara bé, tots tenim una miqueta de vanitat i la condecoració, en el fons, m'agrada, però, no és una cosa que hagi buscat ni que hagi desitjat.

Mª Cinta no para. Sempre va d'aquí cap allà. Si el menjador, si la correspondència, que si els xiquets, que si els mestres. Treballa tothora. És molt difícil trobar-la en un lloc determinat. I he tingut una feinada per a cercar-la.

— Se sent important? Li dic.
— No.
— Per què?
— Perquè no ho sóc, simplement. (se'n riu). Cadascú hem de reconèixer les nostres limitacions. No sóc res més que una mestra d'escola.
— Vostè què opina de vostè?
— De mí? he, he!, No m'haig posat a pensar-ho.
— Però vostè que està acostumada a posar notes als xiquets, quina nota es posaria?
— Una nota molt baixa.
— Per què?
— Perquè podria fer més coses i no les faig.
— Però encara no m'ha dit la nota!
— Com a molt un sis. Bé i avant.
— Per què?
— Ui! Perquè no hi ha res més. No sóc extraordinària en cap aspecte! (esclafim a riure).
— Si vostè no es conegués, com es veuria des de fora?
— No ho sé. Una mestra, una mestra com més o menys han de ser les mestres.

— Defecte?
— Meu?
— Sí!
— Dona, si jo em vingués un defecte ja l'hauria corregit.
— Així no en té cap?
No és que no en tingui és que no me'ls veig! (altra vegada riu).
— Virtut.
— Potser no tinc vanitat ni orgull.
— Què té?
— Què tinc? Bona voluntat. No res més.

Mentre hem parlat totes aquestes coses, ens han interromput un munt de vegades. Un xiquet que busca això, una xiqueta que busca allò... Ella cordialment, sempre està amada per a qualsevol cosa. Com es pot observar és una directora que fa una mica de tot, d'administratiu, de conserge... i intenta ajudar els seus companys en tot allò que ells fan. Damunt de tota la tasca de l'escola, cal esmentar la seva tasca a la Passió (d'això ja fa vint anys) i alhora, és presidenta de l'Orfeó.

I és que Mª Cinta ja fa 24 anys que viu al nostre poble:

— Uldecona o Rossell? — inter-
rogo.

— Tots dos.

— Si hagués de triar entre totes
les activitats culturals que fa, quina
triaria?

— Primer l'escola (radical). Penso
que els xiquets són els que més ho
necessiten.

— I vostè és feliç?

— Sí, ho sóc. Moltíssim. Perquè
com visc a l'escola la majoria de les
hores, no em queda temps per a
pensar, que potser, falten coses a
la vida de les persones. I els pocs
moments que em queden, els dedico
a ajudar a qui puc i a voltar una
mica. Sempre és bo això, no?

Quan un parla amb Mª Cinta se
n'adona que és una dona enamora-
da del seu treball, dels seus xiquets
i que fa tot el que pot per tal de
protegir-los, de donar-los una cultu-
ra...

— I parlant de cultura senyo,

com troba que està el nivell cultural
a Uldecona?

— Trobo que augmenta poc. Pot-
ser per culpa dels grans que no hem
sabut donar als xiquets allò que ne-
cessiten.

— I què necessiten?

— Facilitats en tenen moltes, pe-
rò potser no els hem sabut encami-
nar cap a la búsqueda d'una cultura
més completa i més plena. Les cir-
cumstàncies, la família, l'escola...
no ho sé. Aquí a l'escola intentem
donar-los una formació que, quan
surtin, tinguin aspiracions cultu-
rals de tot tipus, que siguin capaços
d'elegir. Però jo veig que la joventut
es preocupa poc en general, i quan
es tracta d'una cosa cultural, ho
miren de reüll.

Vam acabar la nostra conversa
sobre l'esdeveniment i la directora,
amb la seva gràcia habitual, no dei-
xava de dir acudits. Ens en vam riure
molt. Parlava ràpid, com sempre,

i em contava mil coses, mil records.
Té una vitalitat que dona enveja.

Surto de l'escola. Hi havia xi-
quets jugant pel jardí. M'apropro i
els pregunto:

— Gemma, coneixes Mª Cinta la
directora?

— Sí! (se'n riu i de segur que
creu que estic boja).

— I la trobes simpàtica?

— Sí molt!

— I per què?

— PERQUE SI!!! —va cridar—.

És evident, aquest llaç, aquest
símbol, tots sabem perquè li han
donat, pel seu treball constant, pel
seu esforç, per la seva bona volun-
tat i perquè per damunt de tot esti-
ma els nostres xiquets i el nostre
poble, i els dona tot el que té.

FELICITATS!!!

MANOLITA NADAL

Associació de pares

Als pares

*A començament de curs, com
cada any des de que es creà, va
haver reunió, en Assemblea ge-
neral, de l'Associació de pares
d'alumnes de les escoles.*

*La Junta va donar coneixe-
ment de l'estat actual de l'As-
sociació, de les activitats realit-
zades el curs passat i de les col-
laboracions amb l'escola.*

*També es va procedir a la re-
novació parcial de membres de
la Junta, segons els Estatuts,
mitjançant votació.*

*Cal assenyalar que, malaure-
dament, l'assistència a la reunió
va ser mínima i creiem que això
és degut al desconeixement
per part dels pares de la verita-
ble funció de l'associació.*

*En realitat tots els que tenim
fills que assisteixen a les esco-
les, tant a nivell de pre-escolar
com d'ensenyament general
bàsic, hauríem de formar part
de l'agrupació.*

*La tasca principal de l'Asso-
ciació de pares és vetllar perquè
els nostres fills rebin una bona
formació i educació, perquè de
vegades es pensa que això
només és feina dels professors i
no és així.*

*Els pares hem de col.laborar
amb l'escola a fi de que els nos-
tres fills puguin beneficiar-se i
aconseguir una sòlida i àmplia
formació cultural, moral i tam-
bé física. El futur d'ells depèn
de l'ajut que se'ls hi doni, de
les possibilitats que se'ls hi
ofereixen, dels camins que se'ls
hi obrin.*

*Com ja sabeu l'Associació
col.labora amb activitats extra-
escolars: música, ceràmica, etc.
S'estudia la possibilitat de fer
gimnàstica o algun esport.
També promoció conferèn-
cies sobre diferents temes (mè-
dics, socials, etc.) dirigides als
alumnes i als pares.*

*Cal assenyalar també el des-
compte del 15% en l'adquisició
de llibres de text al començament
del curs escolar, i per al-*

*tra banda, la rifa que es realitza
per Nadal (una bicicleta i un lot
variat) destinada a recollir fons
per l'ajut a la pista poliespor-
tiva escolar. Està projectada pel
proper dia 27 de desembre
una excursió al Parc de Nadal
de Reus, en la qual els fills dels
sòcis tenen subvencionada per
l'Associació una part del viatge.*

*Hem de ser conscients de la
importància que té pels nostres
fills ajuntar l'esforç de tots i po-
der aconseguir per ells les mà-
ximes possibilitats. Amb aques-
ta idea, us desitgem que passeu
unes bones festes de Nadal,
que us toqui la bicicleta i el
lot, i si no toca aquest any pot*

*tocar l'any que ve. I per acabar
notifiquem com ha quedat for-
mada la Junta pel present curs:*
President: Angel Millán
Sans.

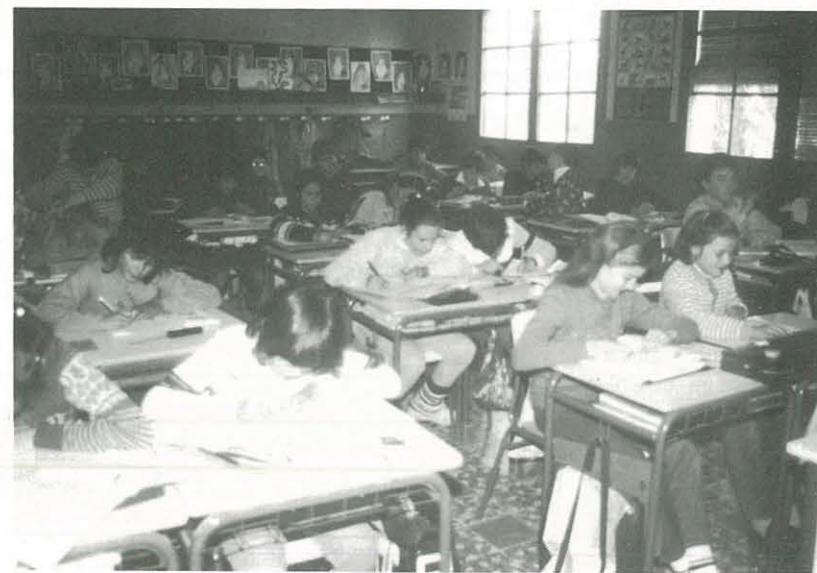
Vicepresident: Mª Cinta Ca-
baller.

Secretari: Florencio Figue-
ras.

Tresorera: Tonín Lavega.

Vocals: Agustín Angel La-
bernia, Lucas Raga, Ricardo
Pla, Esther Saenz, Tere Bala-
gué, Marisín Vizcarro, J. Ra-
món Barrera, Enrique Castell,
Paquita Querol, Lourdes Gascó,
Vicente Montesblancos, Pedro
Castell Reinat, Rita Ivars,
Àngels Nadal, Piedad Bel.

Rita Ivars

Jornades per la pau

(12, 13 i 14 de Desembre 1984)

La paz no es una palabra cuyo significado se pueda imponer a nadie por la fuerza.

La paz no está reñida con el conocimiento, la verificación de los hechos y el respeto a la vida.

Ser parte viva y consciente de un mundo en conflicto y con dificultades, implica percibir la realidad que nos pertenece y darnos cuenta de que aquí y ahora, en nuestro comportamiento diario, también nace y muere la paz.

Asisto al nacimiento de la paz cuando escucho, entiendo y respondo armónicamente a esto que ocurre dentro y fuera de mi propio organismo.

Me acerco a la muerte de la paz en la medida en que sin verificar los hechos ni escuchar a los demás condeno su comportamiento por que no se parece a lo que yo creo que debe ser.

No persigo la paz eterna; me conformo con el grado de paz que puedo generar en cada instante, lo cual, no me impide dar un sí a la vida en todas sus manifestaciones.

J.A. Córdoba
Diciembre 1984

JORNADES PER LA PAU (12-13-14-XII-1984)

	Matí	Tarda
Dia 12	Cine	Cine
	Col.loqui	Continua
	L. Pastrana J. Blasco	
Dia 13	Cine	Assaig
	Col.loqui	General
	J. Borràs	
Dia 14	Act. 1r. 2n.	Cercavila
	3r.	Clausura
	Cou	a l'Orfeó

Durante los días 12, 13 y 14 de diciembre en el Colegio Municipal de BUP y COU de Ulldecona, dentro de los estudios que se desarrollan se han celebrado unas jornadas por la paz, cuyo programa adjuntamos.

Ante las reiteradas acusaciones contra las actividades desarrolladas por este centro que el señor Párroco, viene vertiendo (la última, el domingo 16 de diciembre en la misa de las 12) y para evitar malas interpretaciones, pasamos a informar:

En estas jornadas hemos desarrollado otro aspecto de la convivencia entre profesores y alumnos.

Concretamente hemos reflexionado todos (con la ayuda de conferenciantes, películas, actuaciones del alumnado...) sobre la problemá-

tica de la violencia desde lo general a lo particular, desde lo social a lo individual. Han sido unos días de absoluta participación, de pleno aprovechamiento y de compañerismo que nos alientan a repetir la experiencia en próximos cursos. Al mismo tiempo nos han llevado a sacar conclusiones, que podemos realizar prácticamente cada día.

Evidentemente estos resultados son lo contrario de "la forja de bandidos (palabras textuales del párroco de Ulldecona).

Cordialmente:

EL CLAUSTRO
DE PROFESORES

Como siempre, estamos a su entera disposición para cualquier duda o sugerencia.

Les adjuntamos también la visión que sobre estas jornadas han dado los demás cursos.

El miércoles, jueves y viernes de la semana pasada, el Instituto cambió la rutina de las clases por jornadas dedicadas a la paz. La asistencia fue la habitual, todo el alumnado y profesorado participó en las entidades, a excepción de un profesor que no asistió a ninguna.

Las actividades estuvieron abiertas a las participaciones individuales y fueron los mismos alumnos los que con la ayuda de los profesores buscaron conferenciantes, películas y demás actividades a fin de llenar los tres días. Todo fue a nivel informativo, no se atacó ningún organismo ni institución. Se trataron temas universales, problemas que están día a día en el mismo sitio, que forman parte de nuestra vida y que nos afectan a todos. Nadie fuera de los asistentes puede saber lo que para nosotros significaron las películas y las exposiciones. La participación fue activa en todos los cursos, y las opiniones respetadas en todos los momentos.

El viernes bajamos juntos, andando, porque no alquilamos ningún autocar, hasta el Orfeó. Allí cada curso representó lo que habían preparado como clausura de las jornadas. Nos hubiera gustado que todo el pueblo hubiera participado en

las actividades y hubieran podido ver la ilusión y el afán con que fueron preparadas las actuaciones.

Las jornadas nos han hecho plantear muchos problemas, nos han dado una información más amplia de temas conflictivos que nos interesan a todos y que nos conciernen. Se ha conseguido una mayor convivencia entre cursos y la visión de toda la problemática nos ha hecho más personas.

Sentimos que las actividades no hayan salido del Instituto y no hayan participado todo el mundo porque en él está la respuesta.

C.O.U.

Els dies 12, 13 i 14 de desembre, a l'Institut, han tingut lloc les Primeres Jornades de la Pau.

Amb la col.laboració de tots (professors, alumnes i persones que s'han ofert a vindre) s'han fet una sèrie d'activitats: conferències, pel·lícules i representacions de tot tipus per part nostra.

La Pau no ha estat en aquests dies una paraula, l'hem entesa i l'hem viscuda dins el nostre món.

Això ens ha ajudat a conèixer-nos millor i a aprendre a actuar en grup de cara a una finalitat comuna.

Hem conegut la importància que té la Pau dins de les vivències quotidianes, hem vist que podem resoldre els problemes sense cap mena de violència (física o verbal) encara que sabem que aixecar el puny o la veu és el camí més curt.

No han estat una revolució, han estat una resposta enfront la intolerància, un crit que no ha estat ofegat perquè no era una sola veu la que cridava. Un comprendre que la PAU no és una utopia, que es pot aconseguir.

3er. B.U.P.

Los sinónimos son palabras que significan lo mismo. Por lo visto Iglesia y religión son sinónimos de incultura y desinformación, al menos eso es lo que se empeñan en demostrar en este pueblo.

Hay quien se empeña en hacer creer a la gente que en el Instituto somos unos salvajes, unos perversos, y unos bandidos y que son los profesores los causantes de tales hechos. Esto puede parecer exagerado, pero esos son los adjetivos que se nos han atribuido por algunas personas.

Profesores y alumnos nos hemos esforzado para crear durante tres días unas jornadas para informarnos sobre la situación bélica actual y mostrar nuestro rechazo a ella, pero hay personas que no lo han entendi-

do así, y han tergiversado nuestras verdaderas intenciones, ¿por qué han sucedido estas cosas? Todo esto parece formar parte de una campaña promovida por ciertos sectores religiosos de Ulldecona que intentan mostrar una muy mala imagen de nuestro Instituto ante los habitantes de este pueblo y de los pueblos circundantes. Es curioso que siempre critique quien no sabe de qué habla. Una persona, muy específicamente, busca cualquier ocasión y pretexto para incluir al Instituto como "oveja negra" en el sermón de los domingos.

Nosotros estamos abiertos a cualquier tipo de diálogo proveniente de cualquier tendencia, porque nos gustaría que los que nos critican lo hicieran directamente para que pudiera existir un intercambio de ideas y opiniones, cosa que siempre es beneficiosa.

Ya estamos hartos de que se nos atribuya una falsa imagen que no corresponde en absoluto con la realidad, y si no vengan a convivir con nosotros unos días, así sabrán la verdad.

Y nosotros firmamos.

Todos los alumnos de 2º

En aquests dies encara que han estat molt pocs, no ens han obligat a res, sinó que ens han donat a conèixer una porta nova per al nostre camí.

Hem de destacar d'aquestes jornades la participació i alegria en que ha conviscut tot l'institut. Les activitats que hem realitzat aquests dies, ens han ajudat a veure que la Pau no és res abstracte, sinó que es-

tà viva entre nosaltres i per la qual no és impossible lluitar, només cal que cadascú posem una mica d'esforç.

Aquests dies hem vist pel·lícules, representacions de teatre fetes per nosaltres mateixos, conferències i col·loquis en les quals han existit el diàleg i la participació de tot l'institut.

Aquestes jornades ens han ajudat a descobrir la realitat que ens rodeja, la situació de tensió en que es troba el nostre món, i quant meravellós que és lluitar per una cosa que pot arribar a ser la felicitat de tots (LA PAU).

Les idees descobertes aquests dies ens donen un sentit religiós de fraternitat entre tots els homes.

1º B

La semana pasada se hicieron en el Instituto de Ulldecona unas jornadas para que todos comprendiéramos mejor lo que es la paz.

Hemos vivido unos días en los que hemos tenido la oportunidad de contactar con movimientos pacifistas y no violentos.

En estas jornadas se proyectaron unas películas y además se hicieron unas conferencias, con las cuales pudimos reflexionar sobre las atrocidades de la guerra.

El primer día vinieron dos objetores de conciencia (Luis Pastrana y Javier Blasco), que nos explicaron en qué consiste la objeción de conciencia, la finalidad de la objeción y los problemas que ésta presenta, se plantearon las dificultades que ocasiona negarse a ir al servicio mi-

litar, rebelándose en contra de las armas.

Pensamos que es absurdo buscar la Paz y prepararnos para la guerra.

Después de esta conferencia se proyectó la película de "El cazador" con sus grandes dosis de violencia, donde se reflejan las atrocidades de la guerra.

Al día siguiente vimos la película "Jhonny cogió su fusil", que fue muy significativa y trataba de la vida de un hombre afectado física y psíquicamente por la guerra y que ésta no sirvió para nada, sólo para matar inocentes y destruir la vida de Jhonny. Después hubo una conferencia para completar, discutir y comprender mejor la película.

En el último día, por la mañana, los alumnos tuvimos la oportunidad de realizar conclusiones sobre temas pacifistas. Hicimos varias obras de teatro, actividades humorísticas referentes a la Paz.

Por la tarde hicimos un pasacalles reivindicando la Paz por Ulldecona y llegamos al Orfeó donde se clausuraron las jornadas con la actuación de 3º de BUP.

La juventud necesita conferencias como éstas, ya que el futuro es nuestro y sufriremos lo que nosotros cultivemos. Debemos luchar por un futuro lleno de armonía y lleno de libertad.

Nos hemos sentido muy identificados con la gente que se manifiesta en contra de la guerra y la violencia. En la situación actual que se encuentra el mundo, es la única forma de rebelarse.

Nuestra conclusión final es que para conseguir la Paz no hemos de esperar que Reagan y Chernenko retiren los misiles sinó que la hemos de buscar nosotros a nivel de amigos, fijándonos en las pequeñas cosas sin reñirse con nadie y solucionando los problemas por medio del diálogo.

Creemos que las jornadas realizadas nos han dado un resultado positivo y que deben ser repetidas, para conseguir un futuro de Paz.

Pensamos que el uso de las armas es negativo para solucionar los problemas.

Pensamos que es absurdo buscar la paz y prepararnos para la guerra.

1º A

Tiempo de vivir Por Vicente Roig

El otro día en el claustro o salón polivalente de las Escuelas Públicas de E.G.B. de nuestra Villa comprobé personalmente el verdadero significado de la palabra HOMENAJE. Está uno tan acostumbrado a familiarizarse con ellos que llegas a la conclusión de que forma parte de una consecuencia social con la forma de vivir y comportarse la Sociedad.

La persona motivo del homenaje la conozco desde muchos años. Mi familia y yo convivimos con ella —un poco de pasada— algún fin de semana y mayormente en verano. La he tratado a nivel escolar y comunitario y a pesar de adivinar en ella muchas cualidades nunca llegué a sospechar su verdadera dimensión, todo el caudal de energía, dotes de persuasión, ecuanimidad y sobre todo su entrega al servicio de los demás sin esperar nada a cambio. Me quedé asombrado de la cantidad de flores que sobre ella iban echando sus compañeros y superiores que culminaron con el broche de oro o flor natural de la entrega de la medalla de Alfonso X el Sabio.

Los grandes méritos que han de incidir para que este preciado galardón sea concedido nos los enumeró el personaje que hizo la entrega: no se dá por algún caso aislado, sino al reconocimiento de una labor dilatada, sorda, pero eficaz, dedicada a la enseñanza. ¡Maravilloso!

Ahora bien, lo que a mi personalmente me produjo gran impacto y que debe hacernos reflexionar a todos es la forma y manera de comportarse día a día. El realizar un gran acto social del tipo que sea —en un momento determinado— engrandece al ser humano, pero realizarlos diariamente durante tantos años —no en su grandeza o magnitud pero si en pequeños y continuados detalles— es lo que verdaderamente me ha impresionado.

Homenajes...

Me consta Mª Cinta que no eres amiga de lisonjeos ni que se divulguen tus virtudes o comportamientos, porque consideras que hacer lo que haces no significa ningún esfuerzo de voluntad, aunque la tienes en cantidad sino más bien no sabes ser de otra manera. En tu mundo no caben los comportamientos sonados sino los cotidianos. He ahí tu gran mérito que me ha hecho entender lo que debe ser un Homenaje.

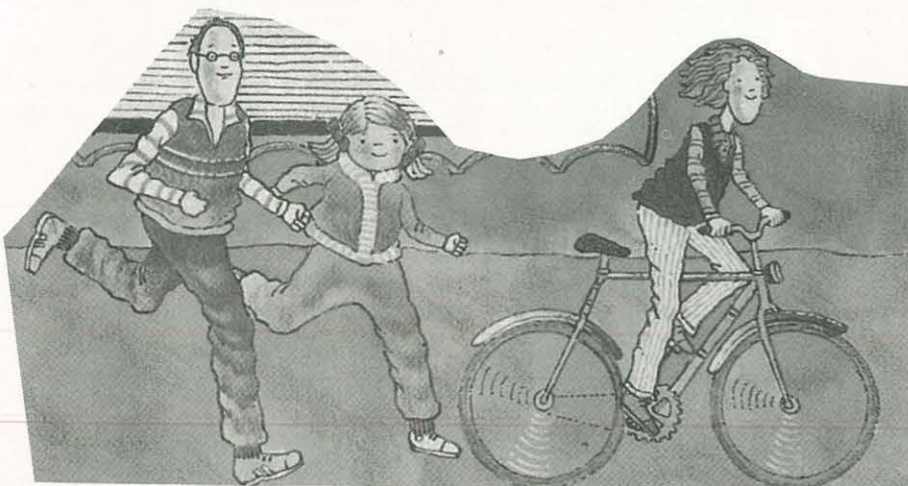
Tu otro mérito y que puede seguir sirviéndonos de ejemplo es que actúas completamente despolitizada desde tu cargo —por lo menos a mi me lo parece—, sirviendo a derecha e izquierda con la misma generosidad, lo supongo y me parece lógico que dentro de tí lleves unos ideales y una forma de pensar cercana a alguna opción política —opción que adivino y respeto—. Pero precisamente por este respeto a las ideas de los demás que yo tengo, siempre que no sean radicales, es

por lo que pondero tus méritos y tu ejemplo de enseñanza: que debemos valorar a las personas por su conducta y dimensión humana y no por su filiación política.

Como decían en un conocido programa de T.V.E. ¡Chica, tu vales mucho!

Todo lo anteriormente relatado es lo que me ha inducido a denunciar lo poco que hacemos y hacen ciertos sectores de nuestra Sociedad. Han sido tus vivencias escuchadas en boca de los demás el indicador de lo que podría ser la Sociedad que nos toca vivir.

Desgraciadamente como personas que formamos parte de algún colectivo, nuestro comportamiento no es así. Y por favor que tomen ejemplo los que con su actuación discriminada, repito, discriminada, nos hacen un poco imposible la «circulación» por los intrínsecos caminos de la convivencia ciudadana. Para ellos mi más sentido... homenaje.

Presentació de l'Òmnium Cultural

El dia 19 d'Octubre, vam fer la presentació de l'Òmnium Cultural aquí a Ulldecona.

L'assistència va ser massiva, per això, donem gràcies a tothom.

En primer lloc, per començar l'acte, va parlar el Senyor Miravall, Cap dels Serveis Territorials de la Generalitat a Tortosa; Ens va explicar a grans trets, què és l'Òmnium Cultural, i les seves activitats en general a nivell de Catalunya.

En segon lloc va parlar el company Isidre Balada, President de l'Òmnium d'Alcanar, que ens va dir les activitats que estan duent a terme i com van començar.

I en tercer lloc (i últim) va parlar Manolita Nadal, Presidenta de l'Òmnium d'Ulldecona, que ens va explicar primerament, com va ser possible la creació d'aquesta entitat a Ulldecona.

Seguidament va detallar algunes de les activitats que volem dur a terme, entre les quals, es poden destacar:

— L'aprenentatge del català, perquè hi ha una gran majoria que no el sap escriure.

— Retolació de cartells, ja que la gran part de les botigues ho estan (retolades) en castellà.

— Conscienciar a la gent que som catalans.

— Promoció de la música catalana.

— Ensenyament de ballar sardanes.

— Promoció i perfeccionament de la nostra jota local.

— Creació d'un esbart.

— Conferències

— Concursos literaris.

— Estudis específics... etc...

El que també va deixar ben clar, és que som una entitat totalment apolítica, és a dir, no política, i oberta a tothom.

Seguidament va tenir lloc la representació d'un poema de Cati Brusca, el qual va agradar molt a la gent.

I per acabar l'acte van cantar «Els Rossinyols del Montsià» que van tenir l'èxit de costum.

També es va donar els premis als xiquets que van participar als treballs de figures d'argila, les quals estaven exposades al claustre de l'Ajuntament.

L'Ajuntament ens va oferir diversos regals per als nens. (Molts de clauers...) D'aquí aprofitem per a donar-los les gràcies.

Si algú s'interessa per les nostres activitats que s'adrexi a qualsevol membre de la nostra Junta.

President: Manolita Nadal.

Vicepresident: Jordi Castell.

Secretària: Cati Brusca.

Tresorer: Miquel Forcadell.

Vocals: Vicent Estellé, Teresa Rovira, Yolanda Belinchón, Josep Homedes, Félix Mesa, Angel Fabregat.

Gràcies a tots, esperem la vostra col.laboració.

ÒMNIMUM CULTURAL

LITERATURA

Si hubiese querido salir de allí, no hubiese podido.

La taberna de Pablo, era uno de esos lugares imprecisos y cálidos que se escapan del pensamiento hasta que vuelves para atraparlos de nuevo.

Allí estaba yo, sentado, en una mesa pequeña, en un rincón iluminado por una lamparilla azul, de luz y muy tenue.

En mis manos la segunda, o tal vez tercera cerveza y un libro de Sthandal.

El calor de la habitación contrastaba con el frío de la calle casi desierta.

Hasta que pedí una nueva cerveza no me fijé en ella, tal vez todavía no me había fijado ni me fijaría nunca.

Estaba sentada en una mesa no muy distante a la mía por lo que pude observar sus movimientos con poca dificultad.

Empecé a sentirme mareado, con cierto gusto amargo en la boca, cuando me pareció oír mi nombre, no demasiado fuerte con insistencia.

La voz provenía de ella pero no había despegado los labios y me miraba con una risa cruel y amarga.

Pensé en los efectos del alcohol, ingerido durante un día demasiado agobiante, Laura me había dejado (¿o la había dejado yo a ella?), y ése calor insoportable... me dolía la cabeza de pensar absurdas posibilidades de una reconciliación que no me interesaba.

De repente la muchacha volvió hacia mí y su cara me recordó a millones de mujeres, a millones de caras y personas. Sonrió (¿o tal vez no lo hizo?) y su boca dibujó un gesto indefinido como su persona.

Sus cabellos brillaban bajo una luz demasiado fuerte y su persona emanaba un alo de emoción y vaguedad que me desconcertaba.

Supongo que se dió cuenta de mi mirada insistente, cuando se volvió de nuevo con otra sonrisa poco convincente.

Mi vida no había sido muy emocionante y hoy prometía serlo pero el recuerdo de una Laura borrosa me hizo sentirme viejo y acobardado.

Absorto en mis pensamientos no me dí cuenta de que la muchacha me estaba hablando:

— Hola Ricardo, olvídala, ya se que te gusto

¿Me molestaba su descaro o me incitaba su audacia?. De repente pensé en un nombre, Carla... ¿que significaba aquello?

— ¿Como está tu hermano?; ¿Por qué le preguntaba yo eso? fuerte, demasiado para mis oídos que se estremecieron: ¿Por qué le preguntaba yo eso? ¿acaso la conocía?

Ella sonrió. Sus ojos delataban que sabía de que le hablaba. Todo parecía centrarse en nosotros dos.

Empecé a creer que soñaba pero el disco de un Moustaki

monótono me devolvió a una realidad que no comprendía.

Ella parecía que me conocía pero yo no, entonces ¿por qué le preguntaba por su hermano? ¿estaba yo loco?

Enseguida sonrió y me cogió una mano, su tacto me resultó demasiado conocido y me dio terror, pero su presencia me retenía y la curiosidad me aletargaba como acurrucado en una situación ridícula.

Me estremecí al oír mi propia voz haciéndole un sinfín de preguntas (¿te ha ido bien hoy? ¿visitaste hoy a tu abogado?). Ella respondía con una naturalidad sorprendente. Yo sentía miedo y emoción. Mi memoria empezaba a recordar algo oscuro... un bar, una mujer y un nombre... Carla... Carla! repetí en voz alta.

Ahora lo recordaba todo, me levanté medio asfixiado y sin poderme contener la estrangué, ella seguía muriendo poco a poco con su sonrisa cada vez más tenue y a la vez más sarcástica.

Cuando llegó la policía solo pude repetir: no se preocupe, Carla y yo no es la primera ni la última vez que nos vemos.

DOLORS

Uns versos després de dinar

Encara no comprenc moltes coses d'avui
i malgrat tot això m'agrada el que m'envolta.
M'agradeu. Quina dolça follia!
No sé ben bé qui sóc i qui sou vos,
però em sento tremolar les mans
amb l'aspror excitant de l'envers d'una fulla
i gossar, dèbilment, amb la noia que besa al seu noi a la galta.
I amb la gota de vi que es barreja de pressa.
I amb el fruit del raïm.
I la mel —que com diu el mestre Ovidi, goteja d'una alzina verda.
I encara més em plau el silenci del cos i la veu adormida
Encara no comprenc perquè em guaita la gent
i em saluda content quan veig pondre's el sol.
I se'n van com el temps,
i torna a l'endemà a recordar el salut de l'ahir.
Sabeu, tan bé com jo, que no tenim demà.
Que demà, avui proper, no resta ni al record
i el seu esperit es desfulla com un pom de flors a dalt del calaix.
I com un alè de curta durada ens diran: Adéu!
Per això no conec qui allarga la mà,
perquè és nat avui, perquè és nat com jo.
Com el pa calent,
com fruita a les dents,
com el mateix dia,
com el mateix temps.

ROSA

RECORDS D'AHIR DE LA VILA

Equip local d'Hoquei Patins. Any 1958. Foto: Francesc Tordera

Clar i breu

Per Xavi Gauxachs

Ulldecona — Desembre 84

Un cop més arriben els Nadals, i amb ells, els desitjos de Pau, Amor, Felicitat...

Pau, Amor, Felicitat, boniques paraules, però cada vegada més l'home es va enfonsant, i a la vegada creix i creix això que n'anomenem: CRISIS. Crisis per tot arreu.

El món està desesperançat, avorrit i molt revolt.

L'egoisme, l'ambició, la hipocresia, l'agressivitat ens mossega una i una altra vegada.

Però aquests dies, i com sempre, ens donarem la Pau, i tot allò que se sol dir amb aquestes ocasions. Aleshores, les armes nuclears i les altres, els bojós de torn... anirem fent com si res, és a dir: desitjant-nos uns als altres un millor any. Quatre "peixots", ens diran el que cal fer, i els altres restarem calladets i beneïts...

No, per la meua part, i quasi com sempre, jo seguiré "portant la contrària" a la gran majoria, dient

el que penso i sento de tot això... I sé: que faré riure, no importa. I sé que escandalitzaré a més de quatre, ho sento. I sé que les meves paraules fan pensar i... és això del que es tracta. Aquí està el meu plaer, el meu goig, i... ja m'enteneu. Jo: clar i breu. Aquesta vegada seré Claro y Breve, així m'entendran més gent.

POESIA

Norte, Sur, Este y los otros
vaya puntos cardinales
los cuerdos juegan a locos
con las armas nucleares.

Habrà que avisarles
a estos señores
habrà que decirles
lo de "tontorrones"
no seais animales
con tanto aparato
con tantos misiles
que estamos ya hartos.

Que hartos estamos
de tanta locura
de tanta demencia
y de chifladura
de perros y gatos
que a palos se invitan

hay hombres enanos
que el sueño me quitan.

Me quitan el sueño
apellidos y nombres
y digo a sus dueños
de espíritus pobres
Plantar una flor
y hacer el amor
icojones...!

Que és cosa de hombres.

NOTA

Aprofitant la sortida de la revista Ulldecona aprofito per a dir-vos que aquestes Festes de Nadal trobareu a les llibreries d'Ulldecona dos nous quaderns de lletres escrits i editats per Xavi Gauxachs. Un sota el títol de "Caminos del Pensamiento", i l'altre "Las noticias de mañana... si Dios no lo remedia, claro".

Un pardalet ja m'ha xiulat a l'orella de que "donaran molt de què parlar". El meu gust fóra de que us fessin passar una bona estona.

Us desitja el millor.

Xavi Gauxachs

El violí plantat

«— m'estimes?
— Ja ho saps. Jo t'estime de
i t'ho done tot.»
/veres

(Poeta Valencià)

(Sí, el mes de desembre, de sempre, és especial. I per què? El fet és que no ho tenim ben clar, però durant aquesta època de l'any, tots, més o menys, experimentem un petit canvi. Serà per religió, per tradició, per costum... La realitat és evident.

És encisador adonar-nos, de sobte, que tenim amagat dintre nostre un cor. És encisador veure que aquest cor està viu, que la fantasia té sentit en les nostres vides i que podem alternar els somnis amb la realitat.

Deixa un moment la feina! Deixa les presses a un racó i l'horari fix a la butxaca. I pensa que sempre hi ha algú que creu que els sentiments encara poden ser idealitzats: Júlia Lluc ens transportarà a un món llunyà imaginari que si volem, podem fer nostre. El món dels trobadors.

Intenta-ho! T'asseguro que val la pena. Ja veuràs com tot és més subtil quan de cop i per què sí, ens adonem que encara podem estimar. Somniem amb JULIA LLUC)

«Cap allà l'any 1223, en un lloc molt amagat dels ulls malpensats i delators, va succeir una de tantes històries d'amor amb final tràgic.

Era un dia núvol i grisós, un dia que estava com els ulls d'aquella dama dels cabells rosos, de les mans fines i llargues, de la cara rodona i pàl·lida. El dia estava simplement trist.

Sí, perquè des de feia molt temps la bellesa d'aquella noia havia quedat morta, havia estat enterrada pel dolor, per les llàgrimes de perla que encara rodolaven per les seves galtes. Aquelles galtetes, en un altre temps, havien estat rosades,

però ara tenien solament un color groguenc: el color de la mort.

Però ella no estava morta. Menejava lleument els seus braços caiguts i la seva cara afligida. Malgrat això li faltava una cosa... li faltava poder... però no.

Tot es comprenia en saber tot allò que havia passat uns anys endarrera...

Tenia setze anys quan el seu pare, comte de Vaadeyra, un home gros i de somriure antipàtic, la va fer casar amb el millor amic d'ell: Nicolau Pereós; de títol: Duc.

Sí, tenia molt de renom i un gran capital, però era un vell estopenc incapaç de fer feliç una noia tan delicada i jove com aquella donzella.

Malgrat tot, ella va haver d'acceptar. I així plens de grisor, anaven passant els dies de la jove (ja duquessa) que prompte passaria a ser la reina d'aquell indret. Una reina que no coneixia l'alegria, una reina que només tenia per amics els ocells.

Però aviat, tot va començar a canviar per a ella. Quasi sense saber com, es va trobar parlant d'amagat amb el bufó del seu marit. Guerau, es deia el seu enamorat. Perquè veritablement aquell xicot, molt més jove que ella, ja no la podia oblidar mai més.

Així, amb flors i amb la música del seu violí, va conquistar la nostra dameta. Però allò que en principi semblava un simple joc, va acabar en un idil·li vertader.

Es veien a tota hora, parlaven i parlaven fins fer-se fosc. I cada nit, s'acomidaven fins demà, un demà que veien i confiaven prometedors.

Tot això ja era nova entre la gent del palau. Tots n'estaven assabentats llevat el rei. Quan ell passava, sentia al darrera les rialles burlesques dels súbdits, però no comprenia res.

Fins que un dia, per llàstima o pel canvi que s'havia establert a la cort, els altres dos bufons que tenia Nicolau, van contar-li allò que passava.

Es va sentir ferit i humiliat. Ell, el més fort, el més ric, havia estat burlat per un bufó, per un no-ningú que havia sabut fer somriure la seva muller.

Però ell volia riure l'últim.

Sense pensar-ho dues vegades va cridar el traïdor bufonet i el va fer seure al seu costat. Li va donar una espasa i li va ordenar que se la clavés. Guerau es va veure obligat a obeir i, d'un cop, es va travessar. El bufó ja era mort, ell mateix s'havia assassinat.

Llavors, el rei, el va cobrir de flors i bestioles que ell mateix havia matat a la cacera, va cridar els millors ebenistes i va manar fer un taüt en forma de violí.

I d'aquesta manera, li va mostrar a la seva dona, Hernina, i li va dir:

— Aquest és el regal que més has de conservar. És un violí. El podràs veure tots els dies i totes les nits, perquè quedarà plantat al jardí del palau.

Hernina, plena de fàstic i de pena en veure allò que hi havia dintre del violí es va tirar per les escales.

Mai més no va poder parlar.

Mai més les seves cames van poder donar un pas. I els seus ulls, blaus i tristos, mai més veurien la llum, però per sempre, restarien desviats cap a un racó del jardí.

Centre Cultural i Recreatiu

II Jornades de Teatre d'Afeccionats Una mica de Teatre, una mica de Cultura

«Passin, senyores i senyors!
Passin una volta més! Avant,
que avui tot és possible! Els
fills dels comedians els espe-
ren a tots vostès!»

I així, amb aquesta senzilla
fórmula de benvinguda tornem
al teatre, al nostre teatre, al
teatre fet per fusters, pagesos,
estudiosos i mestresses de casa
però amb un glop de poesia a
la sang. I, tots hem gaudit
d'unes bones jornades, d'uns
bons dissabtes a Ulldecona que,
necessàriament, han de repetir-
se l'any vinent. És l'única ma-
nera de fer revivre la «Comè-
dia».

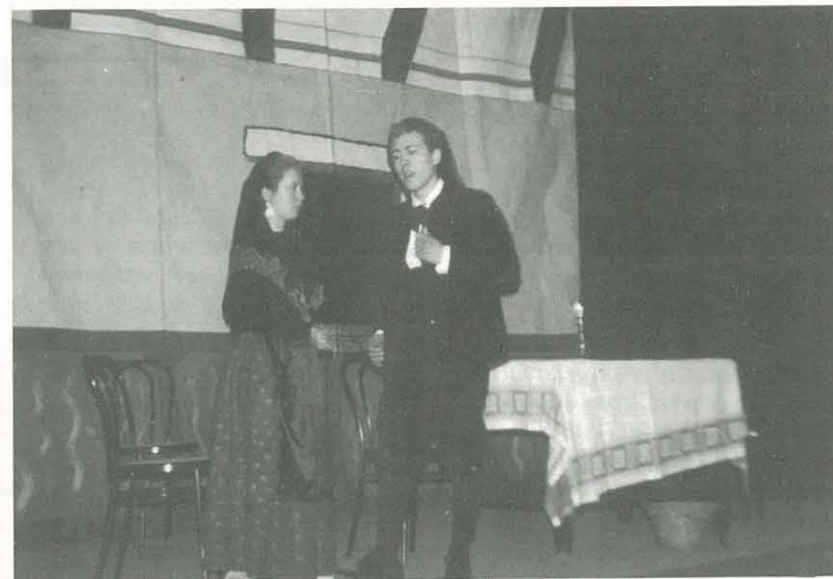
Tota la nostra comarca i els
seus contors han estat ben re-
presentats amb grups i obres
ben diversos. (Encara que
tots participem d'una mateixa
il·lusió dalt de l'escena).

Recordem als nostres veïns
de La Sénia, el grup DITI-
RAMBO, amb una obra com
LOS BLANCOS DIENTES DEL
PERRO d'Eduard Criado, que
presentava certa complexitat
escènica i de temàtica crí-
tica.

Després rigüerem amb LA
PEGA GREGA (Paròdia de tra-
gèdia grega) amb el grup del
Baix Ebre de Sant Jaume
d'Enveja.

LA ROSELLA fou l'obra que
ens presentà el GRUP DE
TEATRE TORREBLANQUINS
DE TORREBLANCA, obra on
els veritables sentiments
triomfen damunt «l'establert»

I més tard, el GRUP ESCE-
NIC DEL PATRONAT DE
TORTOSA amb dues obres:
UNA ALTRA FEDRA, SI US

PLAU del nostre Salvador Es-
priu, i la tradicional i recone-
guida NEL·LO BACORA (Algunes
àvies encara la recordem amb
mitja rialla).

De Frederic Soler. (Pitarra)

fou la cinquena obra de les jor-
nades: LA DIDA, on l'amor
venç damunt el materialisme
gràcies a la inoblidable velleta.
El GRUP DE TEATRE LA BA-
RRETINA de La Fatarella fou
l'encarregat de representar-la.

Els amics de Lleida, el grup
TALIA, ens oferiren l'obra
MASSA TEMPS SENSE PIA—
NO d'Alexandre Ballester amb
la ja seva tradicional «posta en
escena» i el bon dirigir d'en
Josep Fonollosa (que diuen que
és una mica nostre).

Baix un innovador muntatge
el GRUP DE TEATRE MUNI-
CIPAL d'Ampostà representà
amb un to fresc una obra clàs-
sica i reconeguda del teatre
espanyol: YERMA de G. Lorca,
la tragèdia de la muller estèril.

I dissabte a dissabte finalitza-
ren aquestes trobades amb
«l'obra del poble», l'obra de la
secció de teatre del CENTRE
CULTURAL I RECREATIU
d'Ulldecona. Baix la direcció
d'en Pere Sans (Felicitats,
Pere!) una obra clàssica del tea-
tre català: EL CAFE DE LA
MARINA de Josep Mª de Saga-
rra la qual, tot s'ha de reconèi-
xer, fou acollida força bé per
tothom.

Crec, que no és ara el mo-
ment de considerar les qualitats
de les obres. Ben mirat, hau-
ríem millor de valorar l'esperit
dels artistes, el desig i les ga-
nes, la felicitat davant l'aplaui-
diment.

Tant en Domingo, na Marta,
José M^a, Josep M^a, en Ramón,
en Jordi, en Josep i en Pere in-
tentaren realitzar damunt un
escenari un somni, fer realitat
una mica de la seva imaginació.
El públic els ha respost. Ja
anem bé!

L'any vinent, tornarem a
obrir les portes del nostre teatre
i tornaran els comedians amb
rialles, crits, carícies i petons, i
altra volta el públic tornarà a
plorar i a riure. El Centre Cul-
tural i l'Ajuntament d'Ulldeco-
na es sentiran satisfets de po-
der dur a terme aquesta tas-
ca cultural que agrada al poble,
i ben mirat, és el poble el qui
mana.

Per enguany, els comedians
arrepleguen els «bartols»: LA
FUNCIO S'HA ACABA T!

Coneixem la música

Presentació

La música té una gran importància a la societat actual. Mitjans de comunicació com la ràdio o la televisió perdrien gairebé tot el seu sentit sense ella, i l'home es veuria desposseït d'una de les més valuoses formes d'expressar els seus sentiments. Veritablement costa imaginar un món sense música.

Però avui, com malauradament ha esdevingut amb quasi tot, la música "moderna" s'ha convertit un producte comercial més, una moda com ho pot ser la forma de vestir, que al cap de poc temps resta antiquada i és substituïda per una altra: s'oblida. Encara que és la mateixa cosa, la música, com tot, ha canviat molt els darrers segles. Avui en diem "clàssica" la música que es va compondre ja fa uns quants anys, però no necessàriament tota cosa clàssica ha de ser antiga, la música d'aquest tipus és aquella elaborada amb grans recursos tècnics, mai passa de moda, sempre és vigent.

I a què ve tot això?, es preguntaran.

Bé, aquest mes obrim una nova secció en aquesta, la nostra revista, on hi tractarem temes referents a la música clàssica, que encara avui té nombrosos seguidors... Els més famosos compositors, les seves obres, els gèneres i els instruments musicals. ...Tot això tindrà cabuda aquí, tractant-ho de la manera més entretinguda possible, sense tecnicismes, perquè nosaltres tampoc som uns grans entesos en aquestes coses. L'únic que volem fer és apropar un poc a tots aquest tipus de música, sense cap mena de pretensió.

I comencem amb el que podíem anomenar "biografia" d'un gran compositor:

Franz Schubert

(...i la poesia es va fer música)

Aquell home no feia més de 1'54 metres d'alçada i els seus amics l'anomenaven "petit bolet" per la grandària del seu cap i la petitesa del seu cos.

Era un ser exageradament tímid i retret. En canvi, quan es tancava a la seva modesta habitació els seus ulls s'il·luminaven darrere els gruixuts vidres de les seves ulleres i les més belles melodies fluïen des de les seves mans al paper. Mentre componia aquest tímid ser es transformava en un exaltat visionari, les melodies del qual encara avui són admirades arreu el món.

Aquest home era Franz Schubert.

Per a ell compondre era quelcom tan necessari com respirar, i, encara que va morir prematurament als 31 anys, va deixar darrera seu més d'un miler d'obres.

Algunes vegades travessava períodes de gran fecunditat. Durant un d'ells, quan tan sols tenia 18 anys, va escriure 2 simfonies, 4 òperes, diverses obres corals i de cambra i prop de 150 cançons: mai cap altre compositor no ha aconseguit fer res semblant.

Hom conta que, com les idees acostumaven a presentar-se-li per la nit, tenia sempre ploma i paper pre-

parats a una tauleta al costat del llit, i dormia amb les ulleres posades.

Aquest és un dels pocs homes que es pot dir que a la seva producció anaven juntes quantitat i qualitat.

Schubert va servir de pont entre les escoles clàssica i romàntica. Fou el creador de la moderna cançó alemanya (lied) i va aconseguir fer de la simfonia quelcom íntim, viu, noble i seriós dins les nou d'aquestes peces que va compondre.

Amb tot i això aquest genial compositor no va veure publicada gairebé cap de les seves obres, i va viure pobrament: quan va morir el total de les seves pertinences no arribaven a valer l'equivalent a unes set mil pessetes.

Franz Schubert va néixer a Viena l'any 1797, essent el dotzè fill d'un modest mestre d'escola. Des dels primers anys de la seva infantesa va rebre classes de música, i el seu talent aviat es va fer patent: als setze anys va compondre la seva primera simfonia.

Va passar dos anys a un poble com a mestre d'escola amb el seu pare, però això no era el seu, ho va deixar i es va dedicar per sencer a la seva tasca de seguir estudiant i component.

Malgrat tot no semblava acabar d'obrir-se camí, però no es va desanimar mai, tot rebent sempre el suport d'un grup de joves intel·lectuals amics seus.

Franz es llevava a les sis i dedicava el matí a compondre. Després de dinar es reunia amb els seus amics a un cafè prop de casa seva. Per la tarda acostumava a passejar pels boscos, i, a l'hora de sopar, tornava a trobar-se amb els seus companys, enretirant-se tot seguit a casa d'un

d'ells on cadascun exposava tots els seus plans per al futur i els seus somnis.

Aquestes reunions nocturnes foren un dels moments més joiosos de la seva vida. Un altre gran geni de la música, Beethoven, vivia molt prop de la modesta habitació de Schubert. Aquest, encara que l'admirava i de que moltes vegades es creuava amb ell al carrer, mai no es va atrevir a dirigir-li la paraula: la seva timidesa l'atenallava de nou. La mort de Beethoven el 1827 va afectar molt el nostre retret Franz que no va deixar d'assistir al seu enterrament.

Però a les seves composicions era realment inflexible. Una vegada un famós teatre li va encarregar diverses peces per a una diva; quan aquesta les va escoltar va demanar al compositor que suprimís certs passatges difícils. Schubert, indignat, se'n va anar, perdent així el lloc de sots-director de l'orquestra del teatre, que ell mateix havia sol·licitat.

No, no era tan "tímid".

Per aquest temps va aconseguir cert èxit i el seu nom començà a escoltar-se amb freqüència, però va ser una cosa passatgera, i la desgràcia, que mai no pareixia haver-lo abandonat, es va manifestar plena quan, un any després, va agafar unes febres tifoïdes. Postrat al llit a casa de son germà Ferdinand, s'esforçava en seguir component, però un dia de la tardor de 1828 va morir.

Els seus amics van intentar publicar tota la seva obra, però aquest desig no es va fer realitat fins molts anys després, i, com desgraciadament sempre passa, aquella fama i aquell reconeixement que tant s'havien allunyat d'ell en vida l'envoltaren uns quants decennis després de la seva mort.

Encara avui són molts els que s'extasiaven amb la seva música. Escoltin la seva melangiosa Simfonia

Incompleta, la seva cultivadora Serenata, la seva Ave Maria, el seu quintet "La trulla" o les seves inolvidables cançons quan els problemes els aclaparin o després la llarga jornada laboral: es sentiran millor, perquè no sense raó ha hagut qui ha dit: "Quan la poesia i la cançó van baixar a la Terra adoptaren la forma humana de Franz Schubert".

Tomàs Badia

Centre Cultural i Recreatiu

Bases del XV Concurs de Pessebres

1.- Tots els que vulguen participar al XV Concurs de Pessebres, tenen que passar a inscriure's a les oficines de la Caixa de Pensions, al Carrer Sant Lluc nº 2, des del dia 10 al 22 de desembre.

2.- S'agruparan en les següents categories:

Categoria a) de 6 a 8 anys
Categoria b) de 9 a 11 anys
Categoria c) de 12 a 14 anys i entitats.

3.- S'establiran tres premis per categoria, i en cas necessari fins a tres accèssits per cada categoria.

4.- Al mateix temps, s'establirà un premi social entre els concursants, en el cas de que entre els premiats no hi hagués cap soci del Centre Cultural i sempre que hi concursen a cada categoria.

5.- S'anomenarà un jurat qualificador que passarà a visitar els pessebres el dia 26 de desembre a partir de les 10'30 hores del matí.

6.- Els premis es donaran en una vetllada infantil que es celebrarà el dia 5 de gener, a la tarda i al Teatre Municipal.

Fi de Temporada

El dia 4 de novembre la P.C. Montsià va acudir a la població de Salou. Allí es va fer l'acte de lliurament de trofeus i diplomes a ciclistes i escoles de ciclisme de la província, recompensant l'esforç fet pels petits ciclistes durant tota la temporada. Encara que aquest és el seu primer any la P.C. Montsià es va classificar segona per darrera del C.C. Tarragona i per davant de les moltes més escoles de la província. A més a més de rebre el trofeu de segons classificats el que va protagonitzar la millor alegria del dia va ser Oriol López. A aquest nen se li va fer lliurament d'un trofeu com a tercer millor classificat de la categoria d'alevins de 1er. any de la província. A més a més de tot això es va lliurar el diploma als: Tallada, Oriol, Forcadell, Soriano, Cervera, Martínez, Carrillo, Valldepérez, La-bernia.

Va ser una matinal molt divertida per als ciclistes, a la que va regnar el companyerisme, la unió i l'amistat.

A. Tallada

Campeonato de Billar

En el campeonato de Catalunya de Billar, 2ª categoría a la banda, celebrado en Ulldecona con motivo de las fiestas de San Lucas, Pere Arnau resultó campeón de esta modalidad.

El jugador ulldeconense, recién ascendido el año pasado y teniendo como contrincantes a jugadores de alta categoría supo imponerse totalmente hasta el tope de sus posibilidades.

En las cuatro primeras partidas realizó un promedio superior, o sea, de primera categoría, logrando en la última partida mantener el promedio elevado a pesar que estuvo a punto de perderla.

Sus rivales, pertenecientes a distintos clubs de Catalunya, fueron, Francisco Rodriguez, que fue el segundo clasificado, del Club Billar Casino de Tarragona. Les siguieron, Pascual Peña en tercer lugar, Pere Rubio en cuarto, y José Martín en tercer lugar, los tres del Club Billar Sant Adrià del Besòs. Por último, como sexto clasificado, José López del Club Billar Sans, de Barcelona.

Hemos de resaltar y ello nos alegra el tener un jugador del Club Billar Ulldecona a la 1ª Categoría Nacional y este es el Sr. Pere Arnau.

El sábado día 17 de noviembre, se jugó la semifinal de Cataluña de Billar a la banda de 1ª Categoría en la que participó el Sr. Arnau, el desplazamiento fue en el Casal de Cervera de Lérida, perdió contra Francesc Fortiano Cervera y ganó el Sr. Rafel Sánchez de Vilanova y Geltrú y al Sr. Josep Caldach del Club Coral Colón de Tarrasa, por lo cual quedó clasificado para jugar la final de Cataluña que se celebrará en el Club Billar Reus Ploms los días 1 y 2 de Diciembre.

También el mismo día 17 de Noviembre, nuestro jugador Fco. Barreda en su desplazamiento al Casino de Tarragona, supo ganar las 3 partidas y ello le da opción a participar en la semifinal de 4ª Cat. a la libre.

Y Ernesto Carbonell el mis-

mo día jugó en el Club Reus Ploms quedando en 2º lugar.

El sábado día 1 de Diciembre se jugaron las semifinales de Cataluña modalidad libre 4ª categoría, y los jugadores de nuestro Club Fcº. Barreda en el desplazamiento a Mollet del Vallés y Ernesto Carbonell al Club Billar Mataró, quedaron en 2º lugar, lo cual les apea de esta competición debido que solo se clasificaba el 1º de cada grupo para ir a la final que se celebró el día 8 y 9 de Diciembre en San Adrián del Besòs.

Los días 1 y 2 de diciembre se celebró en el Club Billar Reus Ploms, la final de Cataluña a la Ronda de 1ª Categoría, participando el Sr. Pere Arnau del Club Billar Ulldecona, quedando en un meritorio 3er. lugar,

empatado a 6 puntos con el 2º Clasificado y siendo una verdadera lástima el perder contra el Campeón por sólo 2 carambolas, ya que la clasificación hubiera cambiado totalmente.

Hemos de alegrarnos porque los 3 primeros son de nuestra provincia.

1º Josep Más, Club Billar Reus Ploms.

2º Lluís Liarte, Club Billar Reus Ploms.

3º Pere Arnau, Club Billar Ulldecona.

4º Lluís Vilaseca, Club Billar Sans.

5º Francesc Fortiana, Club Billar Casal de Cervera.

6º Salvador Robert, Club Billar Mataró.

Informa
Club Billar Ulldecona

Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona

Resultats de l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona de les 7 jornades disputades del Campionat Provincial de Veterans de Futbol:

Dia 29-09-84	
ULLDECONA	1
VILASECA	2
(jugador contrari en pròpia porta)	
Dia 6-10-84	
CAMBRILS	9
ULLDECONA	0

Dia 12-10-84

ULLDECONA

0

AMPOSTA

0

Dia 20-10-84

LA GRANJA

4

ULLDECONA

0

Dia 28-10-84

ALCANAR

1

ULLDECONA

2

(Ramón Grau y Bordes)

Dia 4-11-84

ULLDECONA

2

PENYA BARCELONISTA
DE TARRAGONA

2

(Bosch)

Dia 10-11-84

LA CAVA

5

ULLDECONA

3

(Mario)

GOLEJADORS

MARIO.....	3	gols
BOSCH.....	2	"
RAMON GRAU.....	1	"
BORDES.....	1	"

El gol que van fer al partit contra el Vilaseca va ser marcat per un jugador a la seva porta.

Classificació actual després de la jornada sèptima:

	J	G	E	P	F	C	P
Vilaseca	6	4	1	1	2	1	29+3
Cambrils	5	3	1	1	1	8	57+1
Valls	6	4	1	1	2	0	127+3
Amposta	6	3	1	2	1	1	87+3
S. Carlos Rápita	6	3	0	3	1	9	136-2
Torredembarra	6	3	2	1	1	0	76+2
La Cava	7	3	0	4	1	3	196-2
Alcanar	5	2	1	2	7	8	5-1
La Granja	4	2	0	2	1	0	44
Reus	4	2	0	2	8	1	24
Ulldecona	7	1	2	4	8	2	34-2
El Morell	3	1	0	2	5	4	2-2
P. Barça Tgha.	5	0	1	4	6	2	11-3
Nàstic	2	0	0	2	1	9	0

Com ja van dir a la revista del mes passat, l'Agrupació de Veterans del C.F. Ulldecona està actuant dins del Campionat Provincial que cada any s'organitza en equips del Montsià i Baix Camp. Com podreu veure la cosa no va molt bé, de totes maneres ja que és el primer any que hi participem la manca d'experiència, l'acoplament dels jugadors, la forma física sobretot, han estat uns dels principals motius que no puguéssim veure a l'Ulldecona al grup del davant de la classificació. Però tranquils que la cosa ja s'arreglarà, vam estar 4 partits sense poder fer cap gol, a la quinta jornada va ser Ramon Grau "Ramonet" que va aconseguir el primer gol, va ser al camp de l'Alcanar, ivaja home! quina casualitat, just en un partit de rivalitat,

aquest gol i el de Bordes al mateix partit va significar la primera victòria de la competició. A partir d'aquest partit de l'Alcanar hem fet gols tots els partits, contra la Penya Barcelonista de Tarragona va ser Bosch i al camp de La Cava li va tocar el torn a Mario, el qual el tenim actualment com a "Pichichi".

Donem les gràcies als més de 150 socis que s'han apuntat per donar suport i ajuda a l'entitat i també volem assenyalar que com tots haureu vist les camisetes han estat un obsequi de Congelats FRIMONT, S.A. i els xandals de MONTSIÀ-RÀDIO, d'Ulldecona, a tots ells i als que econòmicament han aportat aquell granet d'arena per a que això vagi endavant... MOLTES GRÀCIES.

Paco Callarisa

Penya Barcelonista d'Ulldecona

4-Novembre-1984

Aquestes Festes Quinquennals, que ja són record d'un passat, i que tan plens de joia porten a cadascú de nosaltres, ens fan pensar que tota la gent d'Ulldecona som allò que tant pensem. Ho vam demostrar per engalanar els carrers, per lluir tot el poble, tots, tots els dies de festes, per enlairar el nostre nom més enllà de les comarques. Tot i això se'ls critica un poc perquè sempre hi ha qui dona la nota, però és igual, a l'hora de la veritat, que va ser del 30 d'agost a l'11 de setembre, inclús aquestes persones saben que hi tenim una Verge que venerar i que al nostre poble ens té acollits baix el seu mantell.

A aquest mantell em vull referir, perquè el 7 de setembre es va veure engalanat amb una insígnia d'or i brillants que tots plegats vàrem posar-li, uns directament de la seva mà, com el S. Casaus i el S. Rector, i d'altres físicament allí, a l'església, d'altres pel carrer major, que no hi van poder arribar a l'hora, però hi erem tots. Era una ofrena de Futbol Club Barcelona per tenir un record d'aquestes Festes Quinquennals i per demostrar que aquesta germanor de deport es també devoció d'una Verge, o no, de moltes Verges. La nostra Verge de la Pietat és una escollida.

Aquest acte es va fer dins dels molts que ompliren la festa del primer aniversari de la Penya Barcelonista d'Ulldecona, al que assistiren personalitats del Futbol Club Barcelona, a part de l'anteriorment dita, als que se'ls oferí després de la xarxa col·loqui i de l'ofrena de la insígnia, un dinar de germanor.

Ja per la tarda es jugà un partit de futbol, entre el Futbol Club Barcelona juvenil A i el Futbol Club Ulldecona; cal destacar l'entrenador del F.C. Barcelona, una figura que va ésser farà cosa d'uns quants anys, el nostre Carles Rexach. Vàrem recordar tantes coses, veritat barcelonistes!!

M'he oblidat de dir-vos que pel matí es va jugar un partit de futbol-sala entre el Tadesa, campió de Tarragona de primera divisió i l'equip de la Penya.

Apart de tot això ja vaureu que a la desfilada de carrosses hi aportàrem un granet de sorra; La Font de Canaletes ubicada a les Rambles de Catalunya que tots coneixeu, va ésser la nostra reproducció. No sé si us va agradar, però els qui hi van treballar, ho dic pels comentaris que he sentit d'incògnit, ho van fer de tot cor, i es pensen que és molt maca. A que tots dieu que sí?

Penya Barcelonista d'Ulldecona
M.J.A.

Sociedad de Cazadores

CONTINUAMOS
INTENTANDO
RESPECTAR
LAS TRADICIONES
¿QUE ES UNA BARRACA
DE VISC?

Además de una forma ancestral de caza «especialmente» del tordo, en muchos casos, es una herencia de hasta tres generaciones (entonces el visc no era otra cosa que resina de pino u otras sustancias disueltas y preparadas algunas de ellas,

mediante complicados y rudimentarios procesos).

Esta temporada de caza 1984-85, debido a una modificación justificada o no, de la ley de vedas del (D.O.G.) Diario Oficial de la Generalitat. Se prohibió el uso del visc! y como se aplicó la normativa SE AR—MO EL TACO: Ello quiere decir; Como ya saben los barraquistas y muchos que no lo son, tenemos que cazar totalmente en la ilegalidad y la in-

tranquilidad, por tanto, si el cazar en una barraca, para el cazador y sus acompañantes o amigos, debía representar un relax, más bien es un martirio y una especie de

desafío al destino. ¿Hoy me cogerán o me escaparé? este era el pensamiento del barraquista cada noche.

Como ya estaba demostrado que, cualquier persona y utilizando métodos cualesquiera para practicar la caza — ES UN CAZADOR! Ahora se corrobora que así es. SOLUCION. Llamamos a la puerta de la sociedad de cazadores. Y Sres. aún siendo consciente de que hay ciertos barraquistas que no pueden ver una escopeta en 200 metros a la redonda de su barraca: Esta sociedad se ha preocupado igual que el resto de sociedades de la comarca las cuales en su término municipal, tienen tantas o más barracas que nosotros.

Existe una importante salvedad que debemos tener presente, barraquistas y otros cazadores, la finca y por tanto la barraca o el barracón etc. son suyos, pero la caza NO, máxime si además se está englobando dentro de un coto, como en este caso.

Si ahora es el momento oportuno de hablar claro, yo quiero hacerlo desde aquí y como presidente de la Sociedad de Cazadores de Ulldecona.

Todos los barraquistas sin excepción, habéis vivido la problemática suscitada este año y los que quieran reconocerlo, sabrán que a nivel de junta de esta sociedad, han gozado de todo nuestro apoyo y lo seguirán teniendo. Ahora es el momento idóneo para efectuar un censo de todas las barracas existentes en nuestro término y el número de árboles que componen cada una, estos datos deberán estar en poder de esta sociedad, antes del 30 de NO—VIEMBRE, juntamente con el nombre del propietario, dirección etc.

Además, cada propietario de barraca que NO sea socio de esta sociedad de cazadores, bien sea por no tener escopeta o —por No reunir los requisitos oportunos; Dispondrá de la oportunidad de hacerse socio **EXCLUSIVAMENTE DE BARRACA**, naturalmente, me-

dante una cuota anual— por determinar en este momento—.

Como comentario final, os diré que; La junta gestora que se ha constituido a nivel comarcal y que ha sido propugnada a través del problema de la barraca mayormente.

Ha efectuado diversos escritos a: Medi Natural (antes ICONA) Federación de Caza etc. Se han efectuado diversas reuniones en distintos pueblos, y un total de 7 (SIETE) viajes a Tarragona, el último con reunión extraordinaria del consejo provincial de caza, al cual asistieron: Excmo. Sr. Gobernador Civil, Teniente Coronel Jefe de la Guardia Civil de Tarragona, Presidente de la Federación Provincial de caza y diversos presidentes de sociedades de la comarca.

Para promulgar la ley de vedas 1985-86, se efectuarán reuniones previas y creemos que se habrán solventado ciertos problemas que ahora impiden el ejercicio ancestral de la caza, mediante barraca de visc.

Feliç 1985

TV Philips Video Philips Videojuegos Philips

ADQUIERALO EN
MONTSIA RADIO

Ulldecona

PHILIPS

